

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Thomas von Kempen Johann Heinrich Callenberg

**Biblion Prton Peri Mimses Christu : Thomæ Kempisii De Christo Imitando Liber
Primus In Linguam Graecam Vulgarem Conversus**

Halae: In Typographia Orientali Instituti Judaici, MDCCXXXVIII.

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn106739091X>

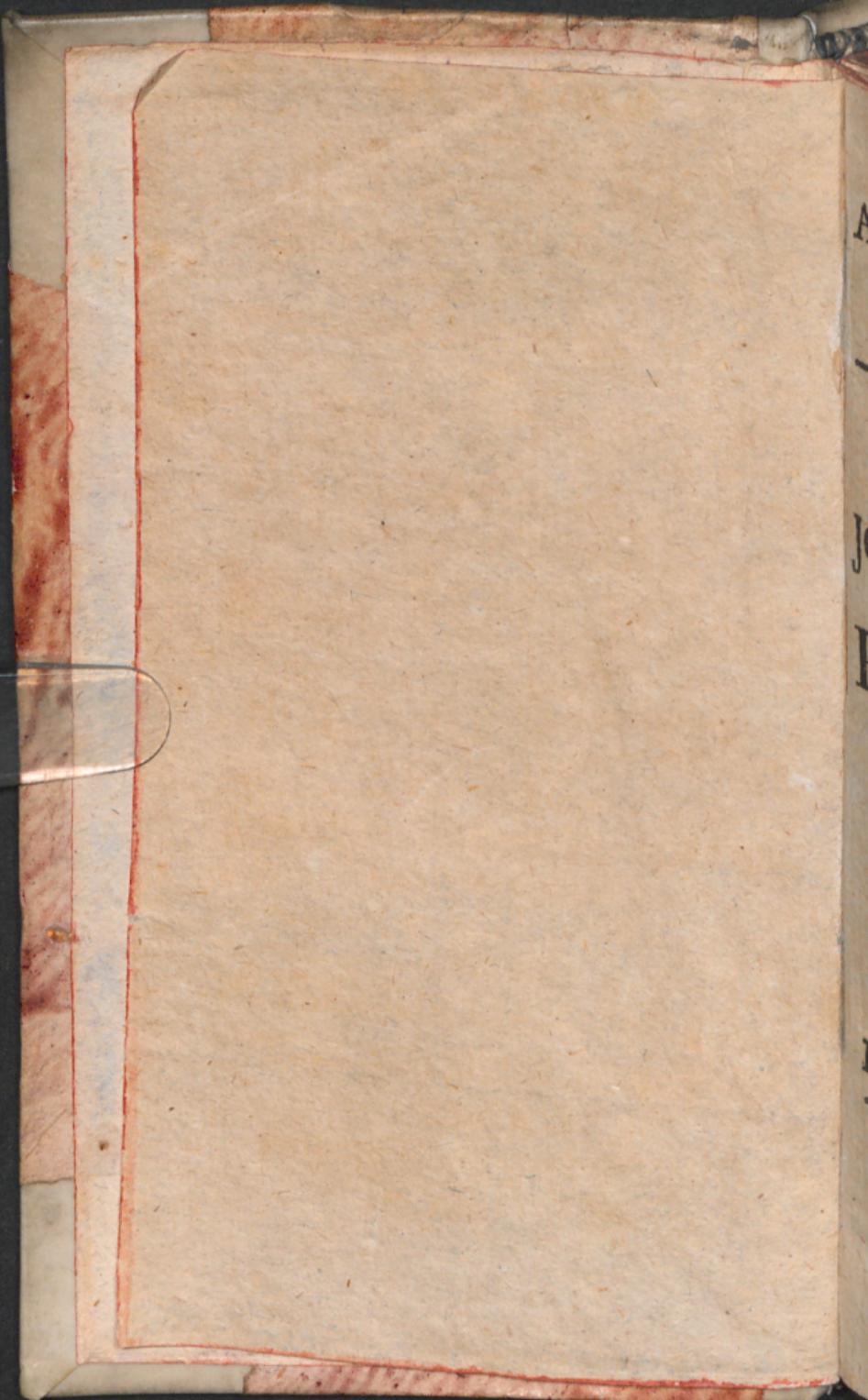
Druck Freier Zugang

<R> Jb-3440.1-9

10

ANNAE
ATIAC EISSEY
JOANNIS ERUMIANI
PROPHETARUM HOGGENVENSIS
ACROSTICIS
ACRAS SCRIPTURAS
INTERCITIONES
PROPHETARUM CALLIGRAPHIA
IN
DIOCESE
ORIENTALIS
ACROSTICIS

BIBLION
ΠΡΩΤΟΝ
ΙΠΕΡΙ
ΜΙΜΗΣΕΩΣ
ΧΡΙΣΤΟΥ.

THOMÆ KEMPISII

DE

CHRISTO
IMITANDO
LIBER PRIMUS

IN
LINGUAM GRAECAM VULGAREM
CONVERSUS.

RECUDI CURAVIT
D. JO. HENR. CALLENBERGIUS
Theol. & Phil. Prof. Publ. Ord.

HALAE

In Typographia Orientali Institutij
Judaici. cl̄o l̄ c c xxxxviii.

ΒΙΒΛΙΟΝ, Α.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ α.

Περὶ μιμήσεως Χριστοῦ καὶ καταφρονήσεως
πασῶν τῶν ματαιοτάτων τῷ
Κόσμῳ.

Α'. Οὐτις μὲν ἀκολυθῇ δὲν περιπατεῖ
εἰς τὸ σκότος, λέγει ὁ Κύριος.
Τέτα εἶναι λόγιαι τῷ Χριστῷ, μὲν τὰ ὅποια
ἔρμηνευόμεσθε πᾶς πρόπει νὰ μιμέμεσθε
τὴν ζωὴν, καὶ τὰ ἡδη τῷ, δὲν θέλωμεν
ἀληθινὲς οὐ φωτισθῆμεν καὶ νὰ ἐλευθε-
ρωθῆμεν ἀπὸ πάντες τυφλότητα τῆς καρ-
δίας· αἱ εἶναι λοιπὸν ὅλη μας ἡ σπλαν-
χνική μελετῆμεν τὴν ζωὴν τῷ Χριστῷ.

Β'. Η διδασκαλία τῷ Χριστῷ ὑπερβαί-
νει ὅλας ταῖς διδασκαλίαις τῶν σύγιων,
καὶ νὰ εἴχε τίνας εὐλάβειαν, ἥθελεν εὑ-
ρη εἰς αὐτὴν τὸ μάννα κεκρυμμένον· αλ-
λὰ τυχάνει ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τὸ συχνὸν

Α

ἀκεραία

2 ΒΙΒΛ. ἄ ΚΕΦ. ῶ.

αἴκεσμα τῇ εὐαγγελίᾳ ὅλην ἐπιθυμίαν
γροικοῦν, ἐπειδὴ δὲν ἔχεν τὸ Πνεῦμα τῷ
Χριστῷ· αἵμη ὄποιος θέλει νὰ γροικήσῃ τέ-
λεια καὶ νόσημα τὰ λόγια τῷ Χριστῷ,
πρέπει νὰ σπεδάξῃ νὰ ὀμοιάσῃ ὅλην τῷ
τὴν ζωὴν μὲ αὐτὸν.

Γ'. Τί σᾶς ὠφελεῖ νὰ φιλονεκᾶς ὑψη-
λαῖ διὰ τὴν ἀγίαν Τριάδα, σὺν ἐπειπό-
σῃ λείπει ἡ ταπείνωσις, χωρὶς τὴν ὄποιαν
δὲν ἔισαι ἀρεστὸς εἰς τὴν ἀγίαν Τριάδα;
Κατὰς ἀληθείαν τοῦ ὑψηλοῦ λόγιος δὲν
κάμινεν τὸν ἀνθρώπον ψᾶντες ἀγιούς, ψᾶντες
δικαίου, ἀλλὰς η ἐνάρετος ζωὴ τὸν κάμινεν
ἀρεστὸν εἰς τὸν Θεόν. Ἐπιθυμῶ καλλι-
τερας νὰ γροικῷ τὴν συντετριβὴν, παρὸς
νὰ ἡξεύρω τὸν ὄρισμόν της. Αὐτοσ καὶ
ἡξεύρετες ὅλην τὴν ἀγίαν γραφὴν ἀπ' ἔξω,
τί ἡθελαντες σᾶς ὠφελῆση ὅλα δίχως τὴν
ἀγαπήν καὶ χάριν τῷ Θεῷ; Ματαιότης
ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης,
ἔξω μόνον ἀπὸ τὸ νὰ ἀγαπᾶ τινὰς τὸν
Θεόν, καὶ αὐτὸν μόνον νὰ δελεύῃ. Τέτη
εἶναι ἡ τελεία σοφίας, διὰ μέσου τῆς κα-
ταφρονήσεως τῷ κόσμῳ, νὰ περιπατή-
μεν διὰ τὴν βασιλείαν τῶν θρανῶν.

Δ'. Μα-

Δ'. Ματαιότης λοιπὸν ἔναι τὰ γυρεῦωμεν τὰ περασμὸν πλάτη, καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἐλπίζωμεν. Ματαιότης ἀκόμη ἔναι τὰ ἐπιθυμήμεν ταῖς τιμᾶς, καὶ τὰ ὑψώνωμεν τὸν ἑαυτὸν μας εἰς ὑψηλὴν ἀξίαν. Ματαιότης ἔναι τὰ ἀκολεύθημεν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς, καὶ τὰ ἐπιθυμήμεν ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὅποια ὑσεροὺχομεν τὰ παιδευθῆμεν Βαρεέως. Ματαιότης ἔναι τὰ ἐπιθυμήμεν μακεδινῶν, καὶ διὰ τὴν ἐνάρετον ζωὴν ποσῶς τὸ μὴν ἐγνοιαζόμεσθε. Ματαιότης ἔναι τὰ γυρεύωμεν μόνον τὴν παρεργανὴν ζωὴν, καὶ τὰ μὴν προβλέπεται μεν διὰ τὰ ἐρχόμενα. Ματαιότης ἔτι ἔναι τὰ ἀγαπήμεν ἐκεῖνα, τὰ ὅποια μὲν καθε ὄγλιγωροσύνην περνῶσι, καὶ τὰ μὴν Βιαζόμεσθε τὰ ὑπάγωμεν ἐκεὶ ὅπῃ ἔναι ή αἰωνία χαρά.

Ε'. Εἴθυμος συχνὸς ἐκείνην τὴν παρομίαν ὅπῃ λέγεται δὲν χορτάνεται τὸ μάτιοσον καὶ ἀν ιδῆ, οὐδὲ τὸ αὐτὶ θεραπεύεται, ὅσον καὶ ἀν αἰώση. Ἐχε ἐπιμέλειαν λοιπὸν τὰ ἔκολαντος τὴν καρδιὰν σταπλὸ τὴν ἀγάπην τῶν γῆνων προσγυμάτων, καὶ τὰ τὴν μεταβάλντος εἰς τὰ 8ερά-

νιος ἐπειδὴ καὶ ἔκεινοι ὅπῃ ἀκολυθάστην
αὐτοῦ την των ὄρεξην, μαγαρίζει τὴν συ-
νέδησιν των, καὶ χάνει τὴν χάρην τῷ
Θεῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ β'.

Περὶ τῆς ταπεινῆς ψηφήσεως τῇ
ἔκυρτῇ μας.

Α'. ΚΑΪ θεὸν οὐνθρώπος ἐπιθυμοῦ φυσικὸς
ναὶ ἡξεύρη, ἀλλὰ ἡ ἐπιείρημη δί-
καιος τὸν φόβον τῇ Θεῷ τί ὠφελεῖ; Κα-
τὰ σὲ λίθειαν ἔνακ παλλίτερος ὁ ταπει-
νος χωράτης, ὅπῃ δελεύει τὸν Θεὸν, πα-
ρὰ ὁ ὑπερήφανος φιλόσοφος, ὅπῃ σὲ μελεῖ
τὸν ἔαυτον τῇ, καὶ συλλογίζεται τὴν κι-
νησιν τῇ θρανῇ. Οὐ ποιει γνωρίζει παλαιὸν
τὴ λόγῳ τῇ, καταφρονεῖ τὸν ἔαυτόν τῃ,
καὶ δὲν χαίρεται διὸ τὸς ἐπαίνους τῶν
οὐνθρώπων. Αὖν ἡξευρεῖ ὅτι καὶ οὐν
εἰς τὸν κόσμον, καὶ νοὶ μὴν ἔμενεις τὴν
ἀγάπην τῇ Θεῷ, τί ἡθελαν μὲν ὠφελή-
ση ἐμπρεσθὲ εἰς τὸν Θεὸν, ὅπῃ ἔχει νοὶ μὲ
κρίνη κατὰ τὰ εἴργα μι;

Β'. Σχόλαισαι αὐτὸν ἔκεινην τὴν περίσ-
τεταν ἐπιθυμίαν ναὶ μάθης ἐπειδὴ καὶ
εἰς

εἰς αὐτὴν εὑρίσκεται μεγάλος ξελογιασμὸς, καὶ γέλασμα. Εἴκενοι ὅπερ εἶναι γερματισμένοι θέλειν μετὰ χαρᾶς νοεῖ ἀποφαίνωνται, καὶ νὰ ιράζωνται σοφοί. Εἶναι πολλὰ πράγματα, ὅπερ ὀλίγον, ἢ ὅδε τίποτες ὡφελεῖσθαι τὴν ψυχὴν νὰ τὸ ηξεύρη τινάς. Καὶ πολλὰ ἀγνωστοί εἶναι ἐκεῖνοι ὅπερ γυρεύει ἄλλα πράγματα, ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπερ καρμνύνδια τὴν σωτηρίαν τοῦ. Τὰ πολλὰ λόγια δὲν χορταίνεν τὴν ψυχὴν, αἱμὶ ἡ καλὴ ζωὴ δροσίζει τὴν καρδίαν, καὶ ἡ καθαρὴ συνείδησις δίδει μεγάλον θαρρός εἰς τὸν Θεόν.

Γ'. Όσον περισσότερα, καὶ καλλίτεροι ηξεύρεις, τόσον βαρύτεροι θέλεις κριθῆν, αὖν ἀγιωτέρα δὲν ζησης. Μήν υπερηφανεύσαμε λοιπὸν διὰ καμίαν τέχνην, ἢ ἐπισήμην, μάλιστα φοβεῖσθαι διὰ τὴν γνώρισιν ὅπερ σᾶς ἔδοθη ἀπὸ τὸν Θεόν. Αὖν σᾶς φαίνεται πῶς ηξεύρεις πολλοί, καὶ πῶς πολλοὶ καλοὶ καταλαμβάνεις, ὅμως ηξεύρεις πολλοί εἶναι πολλοὶ περισσότεροις ἐκεῖνοι, ὅπερ δὲν ηξεύρεις. Μήν γυρεύεις νὰ ηξεύρῃς πολλοὺς υψηλούς, ἄλλοι καλλίτεροις ὄμολόγοις τὴν αἱμάτιαν σας. Διατί θέλεις νὰ

Α 3

κρατηέσθαι

κρατηέσθαι καλλίτερος ἀπὸ καθένα, ἐξωτας καὶ νὸ εὐρίσκωνται πολλοὶ, ὅπερ ἔναις σοφώτεροι, καὶ εἰς τὸν νόμον πλέον δασκαλευμένοι ἀπὸ ἑσένος; Αὖθις νὸ μάθης κατποιον τὶ διὰ ὠφέλειῶν σθ, ἀγάπα νὸ μὴν σὲ γνωρίζῃ τινᾶς, καὶ νὸ σὲ ψηφῖν διὰ ὀδετίποτες.

Δ'. Τέτο ἔναι τὸ ὑψηλότατον καὶ ὠφελημάτατον μάθημα· νὸ γνωρίζῃ τινᾶς ἀληθινὰ τὸν ἔσυτόν το, καὶ νὸ τὸν κοταφρονᾶ· νὸ λογιάζῃς τὸν ἔσυτόν σθ διὰ βοὲ τίποτες, καὶ διὸ τὸς ἀλλὰς νὸ λογιάζῃς πάντοτε μεγάλας καὶ ὑψηλα, εἴναι μεγάλη σοφίας καὶ τελεότητης. Αὖθις βλεπες τινὸς νὸ κριματίζῃ φύνερο, ἢ νὸ κάμηνη τίποτες βαρέεσα καμάριστα, μὲν δον τέτο δὲν ἐπρεπε διὰ τέτο νὸ ψηφᾶσας ἐσὺ διὰ καλλίτερος ἐπειδὴ δὲν ἡ ζεύρεις πόσου ἔχεις νὸ ἀκολεύθησης εἰς τὸ καλλόν. Οὐλοὶ εἴμεσθε ἀδύνατοι, εἴμην δὲν μὴν κριστῆς κακένος κατώτερον σθ.

ΚΕΦΑ-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ γ̄.

Περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς ἀληθείας.

Α. Καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος, ὃπερ διδάσκεται αὐτὴν τῇ αἰλήθειᾳ: ὅχι διὰ μέσου φωνῶν καὶ σχημάτων ὃπερ περιγγέσιν, αἱρήτης εἶναι η̄ αἰλήθεια εἰς τὸ λόγον τῆς. Ήγγαρη καὶ ο λογισμός μας βλέπει ὀλίγον, καὶ πολλαῖς φοραῖς μᾶς λαυδάνει. Τί ᾧ φελεῖ η̄ φιλοσοφία πολλὴ διὰ τὰ ιρυφά καὶ σκοτεινά πράγματα, διὰ τὰ ὅποια δὲν θέλομεν υβρισθῆνεις τὸ ιριτήριον πῶς δὲν τὰ ἔγγνωστα μεν; Μεγάλη αγνωσία εἶναι γὰρ αἱμελάμεν τὰ ᾧ φέλιμα, καὶ ἀναγκαῖα, καὶ νὰ καταγινώμεσθε εἰς περιεργασίας καὶ βλαβερὰ πράγματα ἔχοντες ὄμοιατος δὲν βλέπομεν.

Β. Καὶ τι μᾶς ἔγγονάζει διὰ τὸ γένη καὶ ἐσόη τῶν φιλοσόφων; ἐκεῖνος εἰς τὸν ὅποιον ὁ αἰώνιος λόγος λαλεῖ, ἐλευθερώνεται αἴπερ πολλαῖς γνώμαις. Αἴποτὸν αἰώνιον λόγον εἶναι ὅλα καὶ ὅλα ἔνα λαλῶσι, καὶ αὐτὸς εἶναι η̄ αἱρχή, ὃπερ μᾶς λαλεῖ δέ.

Α 4

χως

Χως αὐτὸν κανεὶς δὲν καταλαμβάνει,
ἀδὲ κρίνει ὄρθα. Εἴκενος εἰς τὸν ὅποιον
ὁ Θεός ἔναι τὰ πάντα, καὶ ὅλα εἰς
αὐτὸν μόνον τὰ ἀναφέρει, καὶ ὅλα εἰς
αὐτὸν μόνον τὰ βλέπει, ἥμπορει νὰ ἔναι
σερεὸς εἰς τὴν καρδίαν τῷ, καὶ νὰ μένη
εἰρηνικὸς εἰς τὸν Θεόν· ὡς αἱ λίθεια Θεοῦ,
κάμε με ἔναι μὲ ἐσένος εἰς τὴν ἀγάπην
σῃ παντοτινά. Συχνὰ βαρυθμαὶ νὰ δια-
βάζω, καὶ νὰ αἰκάλω τόσα πράγματα
εἰς τῷ λόγῳ σῃ ἔναι ἔλον ἐκεῖνο ὅπῃ θέ-
λω, καὶ ἐπιθυμῶ ἃς σχολάστιν ὅλοι οἱ
διδάσκαλοι, ἃς σιωπήστιν ὅλοι τὰ πλα-
σματα ἐμπρεσθὰ εἰς ἐσένος ἐσὺ μοναχὸς
ομίλησταί με.

Γ'. Οἶσον περισσότερον κανεὶς ἔναι
πλέον συμμαζωμένος εἰς τῷ λόγῳ τῷ, καὶ
ἐσωτερικὰ πλέον ἀνακεῖ, τόσον περισσό-
τερος καὶ ψυχλότερος θέλει καταλάβει
δίχως κόπου· ἐπειδὴ καὶ λαμβάνει απὸ
ἄνωθεν τὸ φῶς τῆς νοήσεως. Τὸ πνεῦμα
τὸ αγαθὸν, καὶ καθαρὸν, καὶ σερεὸν δὲν
διασκορπᾶται εἰς πολλαῖς ἐργασίαις· δια-
τὶ κάρμνει ὅλα τὰ πράγματα εἰς δόξαν
τῷ Θεῷ· καὶ μένοντας ἀδειον απὲ καῆς
πάθος

πάθος ἐδικόν τε, ἀναγκάζεται νοῦ ἔναν
δίχως καρίσιου ὕδιαν τε περιέργειαν. Ποῖος
περισσότερον σὲ ἐμμοδίζει, καὶ σὲ πειράζει,
παῖς οὐκέτες κλίσις τῆς καρδίας
εἰ; Οὐκοῦν καὶ εὐλαβής ἀνθρώπος,
πρῶτον διορθώνει μέσα τε τὰ ἔργα, ὅπερ
ἔχει νοῦ καμηλός ἐξωτερὸν αὐτὰ τοι σύρειν
εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς κακῆς κλίσεως,
ἄλλας αὐτὸς τὰ σρέφει καθὼς γινεται η
ορθὴ νόησις. Ποῖος ἔχει δυνατώτερον πό-
λεμον ἀπὸ ἑκανον ὅπερ ἀναγκάζεται νοῦ
νικήση τὸν ἑαυτόν τε; καὶ αὐτὴν ἐπειπε
νοῦ ἔναν ὅλη μας η Φροντίδας, καὶ ἀσκη-
σις ἥγειν νοῦ νικήσωμεν τὸν ἑαυτόν μας,
καὶ καθημερέσιον νοῦ γινώμεσθε δυνατώ-
τεροι, καὶ νοῦ προκόπτωμεν, καποιον τῇ
εἰς τὸ κολλάτερον.

Δ'. Καίδε τελειότης εἰς τέτην τὴν ζωὴν
εὑρίσκεται σμιγμένη μὲ κάποιαν αἰτελεί-
τητα, καὶ εἰς καίδε μας σόχασιν δὲν λέ-
πει καποιον σκότος. Η ταπεινὴ γνώρι-
σις τε ἑαυτῷ τε, ἐναյ δρόμος Βεβαιότε-
ρος νοῦ πηγαίνη τινας εἰς τὰν Θεόν, ἀπὸ την
Βαθεῖαν ἐξέτοσιν τῆς ἐπιείκης. Δέν πρέ-
πει νοῦ ψύχεται η ἐπιείκη, η καίδε αἴπλη
γνώρι-

χνώριοις τῶν πραγμάτων, η ὅποῖς σὲ τὴν σοχάσθημεν ὡς καθὼς ἔναψ εἰς τῷ λόγγῳ της, ἔναψ καλὴ, καὶ διωρισμένη ἀπὸ τὸν Θεὸν, ἀμή πρέπει νὰ ψηφίζηται πάντοτε περισσότερον τὴν καλὴν συνέδησιν, καὶ τὴν ἐνάρετον ζωῆν. Όμως ἐπειδὴ αἱ περισσότεροι σὲν θρωποὺς σπεδάζοσι περισσότερον διὸ νὰ ἡξεύρεν, παρὰ διὸ νὰ ζῇν καλὰ, διὸ τότε συχνὰ λανθάνονται, καὶ σκεδὸν κανένα, η ὄλιγον καρπὸν εὐγάζονται.

Ἐ. Αἱ μποτες νὰ ἔβαζαν τὸσην ἐπιμέλειαν εἰς τὸ νὰ ξερρίζωνται τὰ σφάλματά των, καὶ νὰ αποκτήσου ταῖς αρεταῖς, σην βάζεν εἰς τὸ νὰ κάρυγν ταῖς διάλεξες· δὲν ἥθελε γίνωνται τόσα κακά, καὶ τόσα σκάνδαλα εἰς τὸν λαὸν, γιδὲ τόση απάλεια εἰς τὰ μοναστήρια. Εἶπ' αἱ ληφθεῖσας ἔρχόμενη η ἡμέρα τῆς κρίσεως, δὲν θέλει ἔρωτηθῆμεν τὶ ἐδιαβάσαμεν, μόνον τὶ ἐκάριαμεν· γιδὲ πόσον καλῶς ἐλαλήσαμεν, ἀλλὰ πόσον εὐσεβῶς ἐπεράσαμεν τὴν ζωὴν μας. Εἰπέ μα, πὼς ἔναψ τῷρα ὅλοι ἐκένοις οἱ αὐθένται καὶ δίδασκαλοι, τὰς ὄποις ἐσὺ πολλῶς καλῶς ἐγγάρι-

ἐγνώρισες ἔτοιν ἀκόμη ἐζήσαν, καὶ αὐτῷ
σαν εἰς τὰ γράμματα; τῷρε πλέον ἄλ-
λοι χάρισαν τὸ σάσιμόν των, καὶ δὲν
ῆξεύρω κανὸν ἀν πλέον τὸς ἐνθυμεῖνται
ζῶνταί τοις ἐφείνοντο ναὶ εἶναι κάποιον
τι, καὶ τῷρε ποῖος διακύτες λογαριάζει;
σ'. Ω̄ πόσον ὄγληγορα περνᾷ ἡ δοξα
τὴ κόσμου ἄμποτες ἡ ζωὴ των ναὶ εἴχεν
ἔμοιάση μὲ τὴν ἐπιτίμην των ὅτι τότε
εἴχαν σπεδάξη, καὶ διαβάση καλά. Ω̄
πόσοι χάρισαν εἰς τὸν κόσμον διὰ τὴν
μετάσιαν ἐπιτίμην, οἱ ὄποιοι ὀλίγον Φρον-
τίζονται διὰ τὴν δύλευσιν τὴν Θεόν. Καὶ
ἐπειδὴ διαλέγονται καλλίτεροι ναὶ εἶναι με-
γάλοι, παρὰ τοιποιοί, διὰ τοῦτο χάρισαν
ταῖς τοῖς διαλογισμέσι τῶν. Εὔκενος
εἶναι αἰληθινὰ μεγάλος, ὁ ὄποιος εἴχει με-
γάλην αὐγάστην τὴν Θεόν εἰς τὴν λόγον της.
Εὔκενος εἶναι αἰληθινὰ μεγάλος, ὁ ὄποιος
εἶναι εἰς τὴν λόγον της μικρὸς, καὶ Ψηφᾶ
διὰ δετίποτες καίδε πλέον μεγάλην τη-
μήν. Εὔκενος εἶναι αἰληθινὸς Φρόνιμος, ὁ
ὄποιος Ψηφᾶ ὡς κοπεῖαν ὅλα τὰ γηῖνα,
διὰ ναὶ κερδεῖση τὸν Χριστόν. Καὶ εὔκενος
εἶναι αἰληθινὰ πολλὰ γράμματισμένος, ὁ
ὄποιος

ὅποιος καίμνει τὸ θέλημα τῷ Θεῷ, καὶ
ἀπαργεῖται τὸ ἐδικόν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ δ.

Περὶ τῆς Προγνώσεως εἰς τὸ νό^{τιον}
ἔργαζόμεθα.

Α'. ΔΕῦ πρέπει νὸς πισεύωμεν καὶ θεού λόγου, ὃδὲ Φάτιστιν αἱμή σοχασμὰ καὶ μακρόθυμα πρέπει νὸς μετρέμεν καὶ θε πρόσγραμμα κατός Θεόν ὥς κακοριζοκίαι συχνὰ εὔκολάτερα πισεύομεν καὶ λέγομεν τὸ κακὸν διὸ τὰς ἀλλας, παρὰ τὸ καλόν· τόσον ἔμεσθεν ἀχαρνοί αἱμή οἱ τέλεσις ἀνθρωποι δὲν πισεύντε εὔκολας καὶ ἑνὸς, ὅπερ τὰς λαλεῖ διατί ηξεύρευ τὴν ανθρωπίνην ἀδυνατίαν, πῶς εὔκολας ηλίνει εἰς τὸ κακὸν, καὶ εἰς τὸ λόγιον ἔνοικοι καὶ λαθευτῆ.

Β'. Εἴναι μεγάλη σοφία νὸς μήν εἶναι τῶν Βιαστῶν εἰς τὰ καριόματά του, ὃδὲ νὸς εἴναι πεισματάρης εἰς τὴν γράμμην του· απὸ αὐτὴν αἰκόνι καταβάνει, νὸς μήν πισεύη τῶν εὔκολας καὶ θε ανθρώπων λόγια, ὃδὲ νὸς Φέρηρεύς εἰς τῶν ἀλλαων τοὺς

τοὶ αὐτίσι ἐκένα ὅπῃ ἤκθοεν, η ἐπίζευσε.
 Συμβλεύει μὲ τὸν σοφὸν καὶ Θεοφοβό-
 μενον ἀνθρώπου, καὶ γύρεις καλλίτερα
 νὰ ὁδηγᾶσθαι ἀπὸ τὸν καλλίτερὸν σε, πα-
 ῥαὶ νὰ ἀκολυθᾶσι ταῖς γνώμαις ταῖς ἐδί-
 καιοῖς σε. Ή καλὴ δωὴ καρυεῖ τὸν ἀν-
 θρώπου σοφὸν κατὰ Θεού, καὶ πρακτί-
 κὸν εἰς πολλὰ πράγματα. Όσον περισ-
 στερον κανεὶς εἴναι εἰς τῷ λόγῳ τῷ τα-
 πεινοτέρος, καὶ εἰς τὸν Θεὸν πλέον ὑπο-
 τακτικός, τόσον εἰς ὅλα θέλει εἴναι σο-
 φώτερος, καὶ πλέον σύναπταμένος εἰς ὅλα
 τὰ πράγματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἑ.

Περὶ Αὐτογνώσεως τῆς ἀγίας Γραφῆς.

A'. Εἰς τὴν ἀγίαν γραφὴν πρέπει νὰ
 γυρεύωμεν τὴν ἀλήθειαν, καὶ ὅχι
 τὴν εὐγλωττίαν. Κάτε βιβλίον πρέπει
 νὰ διαβάζεται μὲ ἐκένο τὸ πνεῦμα, μὲ
 σὸ ὄποιον ἔγινε. Εἰς τὰς γραφὰς πρέ-
 πει νὰ γυρεύωμεν καλλίτερα τὴν ὠφέ-
 λειάν μας, παρὰ τὴν ὑψηλολογίαν. Τό-
 σον μετὰ χαρᾶς πρέπει νὰ διαβάζωμεν
 B τὰ

τὰ εὐλαβῆ, καὶ ἀπλᾶ βιβλία, ὡσαν τὰ
ὑψηλὰ καὶ τὰ βαθεῖα. Μὴ σὺ κακο-
φανῆ ἡ ποιότης ἐκείνη ὅπῃ γράφει, αὐ-
τοῖς εἰς τὰ γράμματα πολὺς, ἢ ὄλιγος.
ἄμην ἡ αγάπη τῆς αἰγάλεως αἱρεῖται
εἴναι ἐκείνη, ὅπῃ ναὶ σὲ παρακινᾷ εἰς τὸ
νὰ διαβάζεις. Μὴν γυρεύης ποιος εἴπε-
τέτο, ἢ ἐκεῖνο, αἱρήσοχάσθ τὸ τι σὺ
λέγειν.

Β'. Οἱ ἀνθρώποι περιγραφαὶ, ἀλλὰ ἡ ἀλή-
θεια τῷ Κυρίῳ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Οὐ Θεὸς
μᾶς λαλεῖ εἰς διαφόρους τρόπους, δίχως
νὰ βλέπῃ προσώπατα τῶν ανθρώπων. Ή
περιέργειά μας συχνὰ μας ἐμποδίζει εἰς
τὸ διαβατήριον τῶν γραφῶν, ὅταν θελω-
μεν νὰ καταλάβωμεν, καὶ νὰ ἔχεται ξω-
μεν ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐπρεπε νὰ ιδούμεν
διαβατικῶς. Αὐτὸν θέλης νὰ εὐγάλης προ-
κοπὴν, διαβαζε ταπεινὰ, αὐγαδά, καὶ
ἐμπισευμένα καὶ ποτὲ ἐσù μὴν γυρεύης
νὰ σὲ κρατήσῃ διὰ γράμματισμένον. Εἰρώ-
τα μετὰ χαρᾶς, καὶ ὀκνε μὲ σιωπὴν τὰ
λόγια τῶν αὐγίων, καὶ ἔχε εἰς τόπουν καὶ
εὐλαβεῖσεν τῶν παλαιῶν τὰ λόγια ἐπε-
δή καὶ δὲν λέγονταν δίχως αἰτίαν.

ΚΕΦΑ-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ᷂.

Περὶ τῶν ἀτάκτων Κλίσεων.

Α'. Οἱ πόταν ὁ ἀνθρώπος ἐπιθυμᾷ κα-
νέναι πρᾶγμα ἀτάκτου, εὐθὺς ὁ
ἔαυτός τε χάνεται τὴν ἡσυχίαν. Οἱ ὑπε-
ρῆφανος, καὶ Φιλάργυρος ποτὲ δὲν ἀνα-
παύουται, ὁ πτωχὸς καὶ ἐν πνεύματι τα-
πεινὸς, συνανατρέφονται εἰς πλῆθος εἰρή-
νης. Οἱ ἀνθρώποις ὅπτε ἀκόμη δὲν ἔναιται
τέλεια ἀποδαμμένος εἰς τὸν ἔαυτόν τοι,
εὐθὺς πειράζεται καὶ νικᾶται εἰς μικρὸς
καὶ ὀδετικοτένιος πράγματα. Οἱ αδύνα-
τοι εἰς τὰ πνεῦμα, εἰς κάπιοιν τρόπον
ἔναιται ἀκόμη σαρκικός. Καὶ ὅποιοις ἔναιται εἰς
τὰ αἰσθητικὰ κλιμένοις, δύσκολα ἥμπορεῖ
ναι αἰνεστικῆ τέλεια ἀπὸ ταῖς γῆιναις
ἐπιθυμίαις· καὶ διὸ τότε συχνὰ πικρά-
νεται, ὅταν ἀπασύρενται· καὶ εὔκολα θυ-
μίνεται, ὅταν τῷ ἀντισταθῇ τινάς.

Β'. Αἱ μὴ ἀν ἀπολαύσῃ ἐκένο ὅπτε ἐπι-
θυμᾶ, εὐθὺς γροικάται Βάρεμένος ἀπὸ τὸ
ἀγγέλι τῆς συνειδήσεως τοι· διατὶ ἥκολώ-
θησε τὸ πάθος τοι, τὸ ὅποιον δὲν τῷ ὠφέ-

λα καθ' ὅλος διὰ τὴν εἰρήνην ὅπερ ἐγύρευσε.
Ποιπὸν η ἀληθινὴ εἰρήνη τῆς καρδίας εὐρί-
σκεται εἰς τὸ νὸς ἐναντιώμενοι τινὲς εἰς τὰ
πάθη τοῦ, καὶ ὅχι εἰς τὸ νὸς τοῦ λατρεύη.
Ποιπὸν εἰς τὴν καρδίαν τῷ σαρκικῷ ἀν-
θρώπῳ εἰρήνη δὲν εὐρίσκεται, όδε εἰς τὸς
ἀνθρώπων, ὅπερ εἴναι εἰς τὰ ἔξωτεροι
δοσμένοι, αἱμῇ εἰς τὸν εὐλαβῆ καὶ πνευ-
ματικὰν ἀνθρώπουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ζ.

Περὶ ἀποφυγῆς τῆς ὑπερηφανίας
καὶ ματάσιας ἐλπίδος.

Α. Μάταιος εὐρίσκεται ὅποιος βάλει
τὴν ἐλπίδα τῷ εἰς τὸς αὐτῶν
πτωχὸς, η εἰς τὸ πλάσματα. Μὴν ἐντρέ-
πεσαι νὸς δελεῦται τὸς ἄλλων, καὶ νὰ φεί-
νεσαι πτωχὸς εἰς τὸν τὸν κόσμον διὸ
τὴν αγάπην τῷ Ἰησῷ Χριστῷ. Μὴν θαρ-
ρεύεσαι εἰς τὸν ἑαυτόν σε, αἱμῇ βάλε εἰς
τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα σε. Καὶ μεσοῦ τοῦ προ-
πορεῖτο πότε τὸ μέρος σε, καὶ ὁ Θεὸς θέ-
λει βοηθήσει τὸ καλόν σε θέλημα. Μὴν
θαρρεύεσαι εἰς τὴν ἐπιτίμην σε, όδε εἰς

τὴν

τὴν πονησίαν τινὸς ἀνθρώπου ζωντανῆ,
ἀμή καλλίτερος εἰς τὴν χάριν τῆς Θεᾶ,
ὁ ὅποιος βοηθᾷ τὰς ταπεινύσ, καὶ ταπει-
νῶντας ἐκείνυσ, ὅπερ ἔχεινονται εἰς τὴν
λόγυα τὰς.

Β'. Μὴν χάριτοι εἰς τὰ πλεῖτη, αὖν
τὰς ἔχης, βοηθεῖς εἰς τὰς φίλας σὺν τῷ πᾶσι
νοὶ εἴναι δυνατοῖ, αμή εἰς τὸν Θεὸν, ὅπερ
τὰ πάντας δίδει, καὶ απάγει εἰς ὅλοις ἐπι-
θυμίας νοὶ δώσῃ τὸν ἴδιον ἑαυτόν τε. Μὴν
μεγαλύνης τὸν ἑαυτόν σὺν δισὶ τὴν μεγα-
λότητα, ηὐ εὔμορφίαν τὴν κορμία, η ὅποια
μὲν ὅλην ἀρρένωσίαν καλλάται, καὶ αὐχη-
μίζει. Μὴν χάριτοι δισὶ τὴν ἐπιτηδειό-
τητα, ηὐ νῦν σὺ, δισὶ νοὶ μὴν κακοφανῆ τῇ
Θεᾷ, τῇ ὅποις εἴναι ὅτε καλὸν Φυσικὸν
καὶ αὖν ἔχης.

Γ'. Μὴν ψηφᾶσαι καλλίτερος ἀπὸ
τὰς ἄλλας, δισὶ νοὶ μὴν ψηφισθῆς ἐμ-
προσθὲ εἰς τὸν Θεὸν χειρότερος, ὁ ὅποιος
ηὔξει τὸ εἶναι εἰς τὸν ἀνθρώπου. Μὴν
ὑπερηφανεύεσαι δισὶ τὰ καλὰ ἔργα, δισ-
τὶ τὰ κηρτήρια τῇ Θεᾷ εἴναι ἄλλεως,
ἀπὸ τὰ κηρτήρια τῶν ἀνθρώπων τῇ ὅ-
ποις συχράτης φεραῖς κακοφανεῖται ἔκεινο,

ὅπερ τῶν αὐτριώπων ἀρέσει. Αὐτὸν σὺ εὑρίσκεται κανένας, καλὸν, πίστευε διὸ τὸς ἄλλος μεγαλύτερος, διὸ νῦν Φυλάγης τὴν ταπεινοσύνην. Τίποτες δὲν σὲ βλάπτει, ἀντίθετος εἰς ὅλος τὰς αὐτριώπες· ἀμή παρὸς πολλὰ σὲ βλάπτει αἵστως· καὶ ψηφισθῆς παραπάνω ἀπὸ ἔνα μονοχόν αὐτριώπον, ὅποιος καὶ ἀν εἶναι· Ή παντοτινῇ εἰρήνῃ εὑρίσκεται μὲν τὸν ταπεινὸν, ἀμή, εἰς τὴν καρδίαν τῷ ὑπερηφάνῳ, η ζηλοῖς καὶ ὁ θυμὸς εὑρίσκεται πολλὰ συχνά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἡ.

Περὶ αἴποφυγῆς τῆς περιττῆς
συνανατρέφοῆς.

Α. ΜΗν ξεσκεπάζῃς τὴν καρδίαν σὺ· εἰς κάθε αὐτριώπον, ἀμή, βλέπε τὴν δελεῖαν σὺ; μὲν σοφὸν καὶ θεοφοβόβημενον αὐτριώπον. Μὲ τὰς νέας καὶ ξένες μὴ συνανατρέφεσαι συχνά. Τὰς πλατεῖας μὴν τὰς κολακεύνης, καὶ εἰς τὰς μεγάλες μὴν πηγαίνης μετοιχαράσσεις. Συντριψοφιάζε μὲ τὰς ταπεινὰς καὶ αἰσιάς, μὲ

μὲ τὸς εὐλαβεῖς, ναὶ καλὸι ἀναθερμένοις αὐτρώποις, ναὶ γύρευε ἐκεῖνοι ὅπῃς
εἰναι τῆς ψυχῆς. Μὴ δώσης θάρρος εἰς
καρίαν γυναικα, αἱρή εἰς τὸ κονὺν παρα-
καλεῖ τὸν Θεὸν διὰ ὅλων. Εἴπιθύμος ναὶ
ἔχης θάρρος μὲ τὸν Θεὸν, ναὶ μὲ τὸς αγ-
γέλης τε, ναὶ φεῦγε τὴν γνωριμίαν τῶν
αὐτρώπων.

B'. Μὲ ὅλης πρέπει ναὶ ἔχωμεν ἀγά-
πην· αἱρή τὸ πολὺ θάρρος δὲν δίδει χέρε-
διαστὶ ἐσυνέβη καρίαν Φορῶν, ὅτι τὸ ὑπο-
κείμενον ὅπῃς δὲν εἴναι γνωρισμένον, ναὶ γνω-
ρισθῇ αὐτὸ τὴν καλὴν Φήμην, ὅμως οὐ πα-
ρεγοῖς τὸ προξενεῖ αἴσιαν εἰς τὰ ὄμρατιον
ἐκείνων ὅπῃς τὸ βλέποντες λογισθόμεν κα-
ρίαν Φορῶν ναὶ αρέσωμεν τῶν ἀλλων μὲ
τὴν πυναεροφήν μας, ναὶ τὸτε αρχινθή-
μεν ναὶ τῶν κακοφανώμεσθε, διὰ τὰ κα-
κὰ οὐ ποτε σοχάζοντας εἰς τὸ λόγον μας.

ΚΕΦΑΔΙΟΝ 9.

Περὶ τῆς ὑπακοῆς, ναὶ ὑποταγῆς.

A'. Εἴναι πολλὸι καλὸν πρᾶγμα ναὶ σέ-
ιεται τὰς εἰς ὑποταγὴν, ναὶ ζῆται
ὑποτακτικὸς εἰς προεσόν, ναὶ ναὶ μὴν σείζη-
τον

B. 4.

τὸν ἔσσυτόν τε. Πολλοὶ πλέον αἰκινδύνου
ἔναι τὸ εἶναι κανεῖς εἰς τὴν ὑπακοήν, πα-
ρὰν τὸ ὄριζη ἀλλάς. Πολλοὶ σέκονται εἰς
τὴν ὑπακοήν, περισσότεροι ἀπὸ ἀνάγκην,
παρὰ ἀπὸ ἀγάπην· καὶ αὗτοὶ βασανί-
ζονται, καὶ μὲ εὐκολίαν μαρμαρίζονται, γόνοι
θέλεν λάβει τὴν ἐλευθερίαν τῷ λογισμῷ
τῶν, ἀν δὲν ὑποταχθεσιν ἐξ ὅλης καρ-
δίας διὰ τὴν ἀγάπην τῷ Θεῷ. Τρέχος
ἀπ' ἑδῶ, τρέχος ἀπ' ἔκει, δὲν θέλεις εῦ-
ρει ἀναπαυσιν, μόνον εἰς τὴν ταπεινὴν
ὑποτακτήν, ὑποκάτω ἀπὸ τὴν κυβερνητικήν τῷ
προεξόδῳ. Η Φαντασία, καὶ ἀλλοιξία τῷ
τοπε πολλάς ἐπλάνεται.

Β'. Αληθινὸν εἶναι, πᾶς κάθε ἔνας ο-
υαπάντι καί μην μετὰ χαρᾶς κατὰ τὴν
γνώμην τῷ, καὶ συγκλίνει καλλίτερα μὲ
ἐκείνος ὅπε τῷ συγγνωμίζειν· αἱμή ἀν ὁ
Θεὸς εἶναι αὐτακμεταξύμας, καί μην χρέος
νὰ παραπέσωμεν καὶ καρίσιαν Φορὰν τὴν
γνώμην μας, διὰ τὸ καλὸν τῆς εἰρήνης.
Ποῖος εἶναι ποτὲ τόσου σοφὸς, ὅπε νοεῖ
ηξεύρη τέλεια τὸ πάντα; Δοιποὺ μήν
θαρρεύεσσαρ πολλὰ εἰς τὴν γνώμην σε,
αἱμή ἀκνεῖ μετὰ χαρᾶς καὶ τῶν ἀλλῶν
τὴν γνώμην.

Γ'. Αὐ-

Γ'. Αὐτὴν ἡ γυνάμη σε ἔναι καλή, καὶ ἐσύ
διὸ τὴν αὐγάπην τῷ Θεῷ τὴν αὐθίκει, καὶ
ακολεύθεις τὴν γυνάμην τῷ ἄλλῳ, τότε δὲ
αὐτὸς θέλεις προκόψει περισσότερον εἰς
τὴν σράταν τῷ Θεῷ. Εἶπειδή καὶ συχνᾶς
Φορᾶς ἥκεστα, πῶς ἔναι πλέον ἀκίνδυνον
νὰ ἀκέη κανεῖς, καὶ νὰ λαμβάνῃ συμβολὴν,
πάρα δὲ τὴν δίδη. Ήμπορεῖ ἀκόμη
νὰ λάχῃ, ὅτι νὰ ἔναι καλὴ ἡ γυνάμη τῷ
καθεγοῦ, ὅμως τὸ νὰ μὴν θέλῃ τινας νὰ
συντρέξῃ εἰς τῶν ἄλλων τὴν γυνάμην, ὅταν
τὸ ζητᾶ ἡ αὐθίκη, καὶ τὸ δίκαιον, ἔναι
σημεῖον ὑπερηφανίας, καὶ πέσματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

Περὶ αὐτοφυγῆς τῆς πολυλογίας.

Α. ΦΥΛΑΓΩ ὅσον ἡμπορεῖς αὐτὸ ταῦς
συχνᾶς συναναρροφᾶς ἐπειδή
καὶ ἡ συνομιλίας τῶν κοσμικῶν πραγμάτων
πολλὰ μᾶς ἐμποδίζει, μὲν ὅλον ὅπερ
νὰ τὸ αὐτοφέρνωμεν μὲν καθαρά γυνάμην.
Ἐπειδή καὶ εὐθὺς μολυνόμεσθε καὶ σκλα-
βωνόμεσθεν αὐτὸ τὴν ματαιότητα. "Ηθε-
λος ταῦς περισσότερος Φορᾶς νὰ μὴν
εἴχει

εἴχοι λαλήση, καὶ σύναμεσσοι εἰς τὸς αὐτούς πρόπτες νὰ μὴν εἴχοι εὑρεθῆ ἀμή σπότι ἔτιδε μετὰ χαρᾶς λογαριάζομεν, καὶ σύναμεταξύ μας συνομιλοῦμεν, ὅποι ὁλίγας Φορᾶς σρέφομεν εἰς τὴν σιωπὴν δικώς τὴν ζημίαν τῆς συνειδήσεως μας αὐτὸ προέρχεται, διατί διὸ μέσοι τῆς συνομιλίας γυρεύομεν νὰ παρηγορηθῶμεν σύναμεταξύ μας, καὶ ἐπιθυμῶμεν νὰ ξελασφρώσωμεν τὴν καρδίαν μας, Βαρεμένην απὸ διαφόρους συλλογισμοὺς, καὶ πολλὰ μετὰ χαρᾶς μᾶς ἀρέσει νὰ λαλῶμεν, καὶ νὰ λογαριάζομεν ἔκεινα, ὅποι πολλὰ ἀγαπῶμεν, η ἐπιθυμῶμεν, η ὅποι γρηγόρημεν πῶς νὰ εἴναι ἐναντία εἰς τὸ λόγον μας.

Β'. Α' μὴ ἀλογίμενον ὁ σκοτός μας τοῖς περιττότεραις Φορᾶς μᾶς τυχάντες εὔκατερα καὶ τὸ κακόν ἐπειδὴ καὶ τέτη ἡ ἐξωτερικὴ παρηγορία κάμνει μεγάλην ζημίαν τῆς ἐσωτερικῆς, καὶ θεικῆς παρηγορίας. Διὸ τότε πρέπει νὰ ἀγρυπνῶμεν καὶ νὰ προσευχώμεσθε, διὸ νὰ μὴν περιοῦ εὔκατερα ὁ καιρός. Οταν εἴναι καιρός καὶ πρέπον νὰ ὄμιλήσῃς, ὄμιλετε ἔκεινα ὅποι κάρυγγα διὸ

διὸ τὴν ψυχήν. Ή κακὶ συνίθεσσε, καὶ
ἡ σύμελεται εἰς τὸ νὰ προκόψωμεν, εἴναι
τοῖς περισσότεροις φορεῖς η αἵτιος νὰ μὴν
φυλάγωμεν τὴν γλώσσαν μας. Οὓς
πολλὰς ὠφελᾷ εἰς τὴν πνευματικὴν προ-
κοπὴν, η εὐλαβῆς δίηγησις τῶν πνευμα-
τικῶν πραγμάτων, μάλιστα, ὅταν συντρο-
φιάζωνται μαζὶ, ὅμοιοι εἰς τὴν γνώμην,
καὶ εἰς τὸ πνεῦμα εἰς τὸν Θεόν.

ΚΕΦΑΛΙΟΝ 1οῦ.

Περὶ τῆς ἀποκτήσεως τῆς εἰρήνης, καὶ
τῷ ζῆλῳ τῆς προκοπῆς.

Α'. Εἶτας ημπορέσσαμεν νὰ ἔχωμεν με-
γάλην εἰρήνην, ἀν δὲν ηθέλαμεν
σύναπατωθῆεις τῶν ἄλλων τὰ λόγια, καὶ
καμάραιται, καὶ νὰ μὴν διδώμεν τὸν ἐσυ-
τόν μας εἰς ἐκεῖνα, ὅπῃ δὲν εἴναι τῆς ἐδι-
κῆς μας διλέισας. Πῶς ημπορεῖ νὰ σα-
θῇ πολὺν καιρὸν εἰρηνευμένος, ἐκεῖνος ὅπῃ
σύναπατώνεται εἰς τῶν ἄλλων τοῖς ἔγγο-
νεις; καὶ ὅπῃ γυρεύει ἀφορμαῖς ἀπ' ἔξω;
καὶ ὅπῃ ὄλιγον η ποσῶς ἀποσύρνεται ἐσω-
τερικῶς εἰς τὸν ἐσυτόν τοῦ; μακάριοι οἱ
ἀπλοῖ,

σιγλοῖς, ἐπειδὴ καὶ θέλειν ἔχει μεγάλην
εἰρήνην.

Β'. Διατὶ κάποιοι ἀπὸ τῆς αὐγῆς ἐσά-
θηκαν τόσον τέλεοι καὶ θεωρητοί; δια-
τὶ ἐσπέδαξαν νὰ ἀπονεκρωθῆσι τέλεοι
ἀπὸ ὅλαις ταῖς γῆναις ἐπιθυμίας· καὶ
διὸ τότο ἡμιπόρεσσαν νὰ πλησιάσῃν εἰς
τὸν Θεὸν μὲ ὅλην τῶν τὴν καρδίαν, καὶ
νὰ ἐγγονίζωνται ἐλεύθεροι διὸ τὸν ἑαυτόν
της. Εἴμεσθε πολλὰ δοσμένοι εἰς
τὰ πάθη μας, καὶ διὸ τὰ προσωρικὰ
πολλὰ ἐγγονισμένοι. Αὐτόμι τὸ λιγοστὸν
φρεΐς γινέμεν τέλεοι γένε φεγάδι, καὶ
δὲν ἔχει πτομεν διὸ τὴν καθημερίσιον μας
προκοπήν· καὶ διὸ τότο μένομεν ηρύοι καὶ
ἀνευλαβεῖς.

Γ'. Αὐτὸν οὐδέλαμεν ἵστη τέλεοι ἀπὸ
δαμένοι εἰς τὸν ἑαυτόν μας, καὶ μέσοι
μας δὲν ἔμασθεν ἐμπερδεμένοι, τότες ἡμι-
πόρεσσαμεν νὰ γροικήσωμεν καὶ τὴν νοσο-
μάδας τῶν θειῶν πραγμάτων, καὶ νὰ
δοκιμάσωμεν κάτι τὶ ἀπὸ τὴν ὁράνιον
θεωρίαν. Τὸ μεγαλύτερον, καὶ ὅλον μας
τὸ ἐμπόδιον εἶναι, διατὶ δὲν ἔμεσθεν ἐλεύ-
θεροι ἀπὸ τὰ πάθη, καὶ ἀπὸ ταῖς κα-
καῖς

καὶ μᾶς ἐπιθυμίας, ὃδὲ αὐτογναζόμεσθε νὰ ἔμβωμεν εἰς τὸν τέλειον δρόμον τῶν ἀγίων. Αἴνοι, ὅταν μᾶς τύχη ὀλίγη ἐναντιότης, πολλὰ ὄγλήγορα ἀπορίχνουμεν τὸν ἑαυτόν μας, καὶ σρέφομεν εἰς τὰς αὐνθρώπινας παρηγορίας.

Δ'. Αὐτὸς ἡμεῖς ἐδυνατευόμεθα νὰ σα-
θῆμεν ὥστε ἀνθρώποι αὐδρειωμένοι εἰς τὸν πόλεμον, Βέβαια ἡθέλαμεν ἵδη ἀπὸ τὸν ὁρανὸν τὴν Βοήθειαν τῷ Θεῷ ἐπάνω μας ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς εἴναι πρόθυμος νὰ Βοηθήσῃ ὅσος πολεμεῖ, καὶ ἐλπίζεις εἰς τὴν χάριν τῷ ὥστε ὅπῃ αὐτὸς εἴναι ὅπῃ μᾶς προξενῷ ταῖς αὔρμαῖς νὰ πολεμήμεν, διὸ νὰ νικήσωμεν. Αὐτὸς Βαέλωμεν τὴν προκοπὴν τῆς εὐσεβείας μας μόνον εἰς τὰς ταῖς ἔξωτερικαῖς Φύλαξες, εὐθὺς θέλει ἀποκάμει ἡ εὐλά-
βεια μας. Αὕτη ὡς Βαέλωμεν τὴν αὖτην εἰς τὴν φίξαν, καὶ τότες καθαρισμένοι ἀπὸ τὰ πάθη μας, θέλομεν λάβει τὴν εἰρήνην τῆς καρδίας μας.

Ε'. Αὐτὸς χρόνον ἐξεβρίζώναμεν ἔνα
ἐλάστημα, σύλληγορα ἡθέλαμεν γένη τέ-
λειοι ἀνθρώποι. Α'λλα ὅλον τὸ ἐναντίον

C

συχνα

συχνὰ βλέπομεν πᾶς εὑρισκόμεσθε πλέον καθαροὶ, καὶ καλλίτεροι εἰς τὴν αρχὴν τῆς ἐπιτροφῆς μας, παρὰ ὑπερα σύπο πολλὰς χρόνες τῆς ἀφιερώσεως μας. Ή δερμότης καὶ ἡ προκοπή μας ἐπρεπε καὶ δημερέστιον νὸς αὐξάνη, ἀμὴ τῷρα μας φαίνεται διὰ μεγαλού πρᾶγμα, ἀν κανεῖς βασιέῃ ὅληγον ἀπὸ τὴν πρώτην τῆς δερμότητα. Αὐτὸν ἐκάμιναμεν ὅληγην δυνατεῖσαν εἰς τὴν αρχὴν, τότες ἡθέλαμεν ἡμπορέστη ὑπερα νὰ καίμωμεν τὰ πάντα μὲ ευκολίαν, καὶ χαράν.

5. Βαρὺ εἶναι νὰ ἀφίσῃ τινὰς τὰ μαδήματά της, ἀμὴ βαρύτερον εἶναι νὰ βλεπεται τινὰς ἐναντίεν τῆς θελήματός της. Α'λλας ἀν δὲν γικήσῃ τὰ μικρὰ, καὶ τὰ ἔλαφρα, πότε θέλεις γικήσει τὰ πλέον δύσκολα; Α'ντιτάσθε εἰς τὴν αρχὴν τῆς κλισεώς σας, καὶ ξέμαθε τὴν κακὴν αυτής θείαν, διὰ νὰ μὴν ἔλθης κατ' ὅληγον ὅληγον εἰς μεγαλητέρους δύσκολιαν. Α'χ νὰ ἐξοχάζεσθε πόσην εἰρήνην ἡθελεῖς ἔχη διὰ λογισμού σας, καὶ πόσην χαρούν ἡθελεῖς δώση τῶν ἀλλων, μὲ τὸ νὰ φέρνεται καλλιά, λογιάζω πᾶς ἡθελεῖς εἴσαι πλέον

πλέον ἐγγοιασμένος διὸ τὴν πνευματικὴν
προκοπήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 43.

Περὶ ὡφελείας τῶν Θλιψεων, καὶ
Βασάνων.

A. Εἶναι καλόν μας νὰ ἔχωμεν καμίαν
φορὰν κανέναν Βάσανον, ἢ τίπο-
τες ἐναντιοτητες· διατὶ αὐταῖς συχνὰ
Βάζειν τὸν ἀνθρώπον εἰς τὸν ἑαυτόν τοῦ
ἐπειδὴ τὸν καίμνον νὰ λογιάζῃ πῶς εὔρε-
σκεται εἰς τὸν ἔξορισμὸν, καὶ νὰ μὴν Βάζῃ
τὴν ἐλπίδα τοῦ εἰς κανένα πρᾶγμα τοῦ κοτ-
μα. Εἶναι καλόν μας νὰ συκάνωμεν κα-
μίαν φορὰν ἐναντιοτητες, καὶ νὰ γροικί-
σου εἰς ἀνθρώποι διὸ λόγῳ μας ἀχαρναί,
καὶ κακά, μὲ δλον ὅπῃ ἐμεῖς βελόμεσθε
καὶ καέμνομεν τὸ καλόν. Τοτε συχνὰ
Βοηθεῖν εἰς τὴν ταπείνωσιν, καὶ μᾶς δι-
αυθεντεύειν ἀπὸ τὴν κενοδοξίαν· ἐπειδὴ
καὶ τότε καλλίτερος γυρεύομεν ἐσωτερι-
κὸν μάρτυρα τὸν Θεὸν, ὅταν ἔχωτεροι
καταφρονεύμεσθεν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπους,
καὶ δὲν μᾶς πιτεύειν διὸ καλός.

C 2

B. Διο

Β'. Διὸ τὸτο ἐπρεπεν ὁ ἀνθρώπος τέτοιος λογῆς νὰ εἴη σερεωμένος εἰς τὸν Θεὸν, ὅτι νὰ μὴν χρειάζεται νὰ γυρεύῃ πολλοῖς ἀνθρώπιναις παρηγορίαις. Οταν ὁ ἀνθρώπος τῆς κοιλῆς γνώμης βασανίζεται, ή πειράζεται, ή μὲτὰς κακές λογισμός πικραίνεται, τότε γνωρίζει κακλίτερα πῶς χρειάζεται ἀπὸ τὸν Θεὸν, δίχως τῷ ὅποις γνωρίζει πῶς δὲν ἡμπορεῖ νὰ κάμη ϕέδενος καλόν. Τότε ἀκόμη θλίβεται, αναίσενάζεται, καὶ παρακαλεῖ διὰ τῶν δυσυχίαις, ὥπερ πάσχει. Τότε βαρύνεται τὴν μακρὰν ζωὴν, καὶ ἐπιθυμᾶ νὰ πλησιάσῃ ὁ θάνατος, διὸ νὰ δὲν ἡμπορεῖ διαλυθῆ, καὶ μὲ τὸν Χριστὸν νὰ μένη. Τότε ἀκόμη σοχάζεται καλῶς, πῶς εἰς τὸν κόσμον δὲν ἡμπορεῖ νὰ σερεωθῇ ἢ τελεία βεβαιότης, ἐδὲ ἡ σωσὴ εἰρήνη.

ΚΕΦΑΔΙΟΝ ιγ.

Περὶ Αὐτισάσεος τῶν πειρασμῶν.

Α'. Οὐσὸν καὶ ρὸν ζῶμεν εἰς τὸν κόσμον, δὲν ἡμπορεῦμεν νὰ εἰμεσθε δίχως βάσανα, καὶ πέραξες. ὅθεν εἰς τὸν Γὼβ εἶναι

εἴναι γε αρμένον· ή δωὶς τῷ αὐτῷ πάτερε εἴναι
μήσ πείραξι σύποντα εἰς τὴν γῆν. Διὸς
τόποια δέντες πρέπει νὰ σέκεται ἐγνοιασ-
μένος διὸς ταῖς πείραξέσ τοῖς, καὶ νὲ σ-
χευπνῷ εἰς τὴν προσευχὴν, διὸς νὲ μὴν
εὔη ὁ διάβολος ἀδειαν νὰ τὸν χελώσῃ
ὁ ὅποιος ποτὲ δὲν ἀποκοινώτααι, ἀλλὰ
τρεγυγρίζει γυρεύωντας ποῖον νὰ κατα-
πίῃ. Κανένας δὲν εἴναι τόσον τέλειος καὶ
εὔγιος, ὅπος νὲ μὴν ἔχῃ καρίαν Φοράν
πείραξε, ή ὅποιας ὀλότελα δὲν ἥμπορεν
νοῦ μᾶς λείψει.

Β'. Οὓμως ή πείραξες συχναῖς Φοραῖς
εἴναι εἰς τὸν αὐτῷ πόλλα ἀφέλιμαί,
μὲν ὅλον ὅπος ἡθελαν ἡσε βασανισμοῖς καὶ
βαρεῖαις· διατὶ εἰς αὐταῖς ὁ αὐτῷ πόλλος
ταπεινώνεται, καθαρίζεται, καὶ διδασκα-
λεύεται. Οἱ λοιοί αὐγοὶ ἐπέρεσσαν ἀπὸ
πολλὰ βάσανα, καὶ πείραξε, καὶ ἐπρό-
κοψαν, καὶ ἐκένοι ὅπος δὲν ἔδυν ἡθισσαν νοῦ
βασανέοντας ταῖς πείραξέσ εὔπετσαν, καὶ
ἀπόκαμψαν. Δέν εἴναι κανένα τάγμα τό-
σου αὐγού, ψδὲ τόπος τόσον κρυφός, ὅπος νὲ
μὴν ἔχῃ πείραξε, καὶ βασανέο.

Γ'. Οσον καρφὸν καὶ αὖτις ὁ αὐτῷ πόλ-

• 3

πος

πος δὲν εἶναι ποτὲ τέλειος ἐλεύθερος ἀπό ταῖς πείραξεσ. Διατὶ ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ ὄποιον πειραζόμεσθε, εἶναι εἰς τὴν λόγων, πήγων διατὶ εἴμεσθε γεννημένοις εἰς τὴν κακήν ἐπιθυμίαν. Περιγράφεται οὐ μία πείραξις, ή Βάσανος, ἔτοιμα ἔρχεται η ἄλλη, καὶ πάντα ἔχομεν κάποιον τί να παθάνωμεν ἐπειδὴ καὶ τὸ καλὸν τῆς εὐτυχίας μας τὸ ἔχασαμεν. Πολλοὶ γυρεύνονται ἀποφύγονταῖς πείραξεσ, καὶ πίπτουν Βαρύτερα εἰς αὐταῖς. Μὲ τὴν ἀποφυγὴν μοναχοῦ, δὲν ημπορεύμενον να γινόσωμεν. αἱμὶ μὲ τὴν υπομονὴν, καὶ ἀληθινὴν ταπείνωσιν, γινόμεσθε δυνατώτεροι ἀπὸ ἄλλων τὰς ἔχθράς.

Δ'. Όποιος ἔξωτεροὶ μόνον ἀποσύρνεται ἀπὸ αὐταῖς, καὶ δὲν αὐτασπᾶ τὴν ἕξαν, ὀλίγουν θέλει προκόψει, μάλιστα θέλγυν γυρίσει τὸ γληγορωτερον εἰς τὴν λόγων τὴν πείραξεσ, καὶ θέλει σαφεῖς χειρότερος· κατ' ὀλίγουν ὀλίγουν, μὲ τὴν υπομονὴν, καὶ μακροδυνίαν (Θεῶς Βοηθύντος) καλλίτερος θέλεις ταῖς νικήσει, παρέστητης τὴν σκληρωσύνην, καὶ ἀνυπομονησίαν. Συχνὰ συμβελεύεις ταῖς πείραξεσ.

μήν

μήν εἴσαι σιληρὸς, ἀμὴ παρηγόρησαι τον,
ώς καθὼς ἡ θελες νὰ γένη καὶ εἰς ἐσένα.

Ε. Η ἀρχὴ ὅλων τῶν κακῶν πειρασμῶν, εἶναι η ἀκατακατάστασις τῆς καρδίας,
καὶ τὸ ὄλιγον Θάρρος εἰς τὸν Θεόν· διατί
ώς καθὼς τὸ καράβι δίχως τὸ τιμῶν
διώχνεται ἐδὼ καὶ ἐνεὶ ἀπὸ τὰ κύματα,
ἔτει καὶ ὁ κρύος ἀνθρώπος, ὥπῃ ἀφίνει
τὴν καλήν τε ἀπόφασιν, εἰς διαφόρες
τρόπους πειράζεται. Η φωτία δοκιμάζει
τὸ σιδηρον, καὶ η πείραξις τὸν δίκαιον
ἀνθρώπον. Συχνὰ δὲν ἡξεύρομεν τι δυνάμεσθε,
ἀμὴ η πείραξις δέχνει τι εἴμεσθε.
Ο μως πρέπει νὰ αγρυπνήμεν καὶ
μάλιστα εἰς τὴν ἀρχὴν τῷ πειρασμῷ διατί^τ τίτε ο ἔχθρὸς γκάταυ εὐκολώτερος,
αὐτὸν δὲν τὸν ἀφήσωμεν καθόλευ νὰ ἐμβῆ
εἰς τὴν πόρταν τῆς καρδίας μας ἀμὴ^τ
εὐθὺς καθὼς ιτυπήσῃ, νοε τῷ αντισταθμί^τ
θῇμεν ἔξω ἀπὸ τὸ κατώφλιον. Ο θεο^τ
κάποιος εἶπε· καλὸς αντιστάσος εἰς τὴν
ἀρχὴν· διατί ὄλιγον ὠφελεῖ τὸ ιατρικὸν,
αταν ἐγώση τὸ κακὸν ἀπὸ τὴν πολυκατα-
ρεῖσαν. Ε πειδὴ καὶ ἐν πρώτοις ἔρχεται εἰς
τὸν νῦν τῷ ἀπλότερο λογισμός, απὸ ἐκεῖ-

C 4

ἀκολύθ-

ακολεθτῷ ή δυνατῇ φαντασίᾳ, ὅπερα ή
συγκατάθεσις, καὶ τὸ κοκὸν κίνημα, καὶ
τέλος πάντων ἔρχεται τὸ θέλημα· καὶ
ἔτι απὸ ὀλίγου ὀλίγου ἐμβαίνει ὅλος ὁ
πονηρὸς ἔχθρος, ὅταν εἰς τὴν αρχὴν δὲν
τῷ αὐτισμῷ μετέμεν. Οὐσον πλέον ἀργούς
μελέμεν εἰς τὸ νέον τῷ ἐναντιωθέμεν, τό-
σον καθημερέστιον γνόμεοθεν αδυνατώτε-
ροι, καὶ ὁ ἔχθρος ἐναντίον μᾶς δυνατώ-
τερος.

Σ'. Μερικοὶ εἰς τὴν αρχὴν τῆς ἐπισρο-
φῆς τῶν, δοκιμάζοντες μεγάλες περιστήμες,
καὶ μερικοὶ εἰς τὸ τέλος ἄλλοι πολὺν
βασανίζονται κακὰ εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν
ζωήν τους, καὶ ἄλλοι περισάζονται πολλὰ
ολίγον, κατὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ σοφίαν
τῆς θεῖης προσαγγῆς· ή ὅποιος μετρᾷ τὴν
κατάίσασιν καὶ ταῖς αὖταις τῶν αἰνθρώ-
πων, καὶ προσερίζει τὸ πάντος διὸ τὴν
σωτηρίαν τῶν ἐκλεκτῶν της.

Ζ'. Διὸ τῦτο δὲν πρέπει ναὶ αὐτοὶ πε-
ζώμεοθεν ὅταν περισάζωμεντος αἱμὶ τόσον
θερμότερος ναὶ παρακαλέμεν τὸν Θεὸν
ναὶ ποσταρεχθῆνταί ναὶ μᾶς Βοηθόν εἰς πό-
λες Βασανῶν· οὐ όποιος ἐτείχη αἰληθείας, κα-
τός

τὰ τὸ λόγιος τὸ ἀγία Παύλος, θέλει μᾶς
δώσει τόσην βοήθειαν μὲ τὴν πείραξην,
ἐπὶ δέλομεν δυνηθεῖ νὰ τὴν βασάνωμεν.
Ἄς ταπεινώσωμεν λοιπὸν τὰς ψυχαῖς
μας ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ χέρι τὸ Θεός εἰς
κάθε πείραξιν καὶ βάσανον διατὶ τῆς
ταπεινῆς ἐν πνεύματι, θέλει ὑψώσει, καὶ
σωτηρίαν θέλει τῆς δώσει.

Η. Εἰς τὰς πείραξες καὶ εἰς τὰ βά-
σανα δοκιμάζεται ὁ ἀνθρώπος πόσον ἐ-
πρόκοψε, καὶ ἐκεὶ περδίνει περισσότερον
μισθὸν, καὶ φανερώνεται καὶ καλλίτερα ἡ
ἀρετή της. Δὲν ἔναι μεγάλου πρᾶγμα
νος ἔναι κανεὶς εὐλαβῆς καὶ θερμός, ὅτουν
δὲν γροῦμε κανένα βέρος, αἱρὴ ἀν εἰς τὸν
καρὸν τῆς ἐναντιότητος βασάται μὲ ὑπο-
μονὴν, δίδει ἐλπίδα πολλῆς προκοπῆς.
Μερικοὶ φυλάγονται ἀπὸ τὰς μεγάλας
πείραξες, καὶ εἰς τὰς μικρὰς τὰς κα-
θημερινὰς συχνὰς νιανται, διὰ νὰ τα-
πεινωνωνται, καὶ ἐτῇ νὰ μὴν θαρρεύων-
ται ποτὲ εἰς τὸν ἐαυτόν της εἰς τὰς με-
γάλας ἐπειδὴ εἰς τὰς μικρότερας εἶναι
τόσον αἰχμοῖς.

ΚΕΦΑ-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 10.

Περὶ ἀποφυγῆς τῆς προπετῆς καὶ
ἀποχάσεως κρίσεως.

Α'. Στρέψαι τὰ ὄμματά σε ἀπόνε
σθ, καὶ φυλάγε γὰρ μὴ κρίνης
τῶν ὄλλων τὰ ἐλαστάματα. Οὐ ἀνθρώ
πος εἰς τὸν κρίνη τῆς ὄλλας χάνετον
καὶ τὸν τὸν συχνὰ λανθάνεται, καὶ εὔκολα
κρίναται· αἱ μὲν κρίνωνται καὶ ἔξετάζων
τὰς τὸν ἑαυτόν τε, πάντας μὲν καρπὸν
κρίνονται· καὶ τὸν ἀληθινὸν κρίνονται
εὐκολα τὸ χάνεται διὸ τὴν ἴδιαν μάς
αἴγαπην. Αὐτὸς δὲ σκοπὸς τῆς ἐπιθυμίας
μᾶς αἰπέβλεπε πάντοτε πρὸς τὸν Θεὸν,
δὲν ἐγυγχίζομεν ἔτιδι εὔκολα, διὸ τὴν
αὐτίσσιαν τῶν ποθῶν μᾶς.

Β'. Αἱ μὲν συχναῖς φρεάταις αὐξίσκεται
κατε τὴν κρυμμένου ἀπὸ μέσα, οὐ κανένας
πράγμα αἴπερ ἔξω συντρέχει, τὸ ὄποιον
μᾶς σύρει αἴπερ οὐσίων τὸν. Πολλοὶ κρύ^{φαί}
γυρεύου τὸν ἑαυτόν τε εἰς τὰ πρά-
γματα

γραπτοῖς ὅπῃ καέμνεσι, καὶ δὲν τὸ γνωρίζεν, μάλιστα τὸς φαίνεται νὰ ζῇ μὲν αλλὴν εἰρήνην, ὅταν γένωνται η δελεῖαις κατὰ τὸ Θέλημα, καὶ γυνώμην τῶν ἀρμῆδων γένεν αὖλλέως ἀπὸ ἐκεῖνο ὅπῃ ἐπιθυμῶν, εὐθὺς συγχιζούται, καὶ θλίβονται. Διὸ τὰ διάφορὰ θελήματα καὶ γυνώμαις, πολλὰ συχνὰ γενεύνται η δυχόνοιαις αὐτέσσι εἰς τὸς φίλων, καὶ αὐτριώπεων τῆς πολιτείας, αὐτέμετα εἰς τὸς μονασηγιούκες καὶ εὐλαβεῖς αὐτριώπεων.

Γ'. Η παλαιὰ συνήθεια δύσκολα αἴρεται, καὶ πάθε ἔνας ἐναντίον εἰς τὴν γυνώμην τῷ δὲν σύρεται μετὰ χαρᾶς. Αὐτὸν θεμελιώνεται περισσότερον εἰς τὴν γυνῶσιν καὶ ἐπιδεξιότητά σε, παρὸς εἰς τὴν αἰρετὴν ὅπῃ σὲ ύποτασσεις εἰς τὸν Ἰησὸν Χριστὸν, δύσκολα καὶ αἰργαὶ θέλεις γένεται αὐτριώπος φωτισμένος· διατὶ ὁ Θεὸς θέλει νὰ τῷ ύποτασσώμεσθε τέλεια, καὶ διὸ μέσῃ μιᾶς αἰγάπτης ἐξαπτεμένης ὅλως νὰ τὰ ξεπεράσωμεν.

ΚΕΦΑ-

ΚΕΦΑΛΙΟΝ 1^ε.

Περὶ τῶν ἔργων, ὅπῃ γίνονται ἀπὸ τὴν αὐτῆς.

Α'. Διὸ κανένα πρᾶγμα τῷ Κόσμῳ,
καὶ διὸ κανενὸς αὐθεώπῃς αὐτῆς
την, δὲν πρέπει κανεῖς νὰ κάμη κανέ-
να καπόν· ὅμως διὸ τὴν ὁφέλειαν τῷ
αὐθεώπῃς ὅπῃ ἔχει αὐτούς την, πρέπει κα-
μίαν Φορᾶν νὰ αφήσωμεν τὸ καλὸν ἔργον,
η νὰ τὸ αλλάξωμεν διὸ νὰ κάμωμεν αλ-
λο καλλίτερον· ἐπειδὴ καὶ κάμοντες ἔτ-
σι, τὸ καλὸν ἔργον δὲν χαλατται, αἱρῆ-
εις καλλίτερον αλλάζεται. Τὸ ἔχωτεν
ἔργον δίχως τὴν αὐτῆς τιποτες
δὲν ὁφελᾷ, αλλὰ ὅ, τι γίνεται ἀπὸ αὐ-
τῆς, σὺν καὶ ἀν εἶναι μικρὸν, καὶ πε-
νιχρὸν, εἶναι ὅλου καρποφόρου· ἐπειδὴ
καὶ ὁ Θεὸς συχαίζεται καλλίτερος, μὲ
πόσην αὐτῆς κανεῖς πράττει, παρὸν νὰ
ἴδῃ πόσον εἶναι ἐκεῖνο ὅπῃ κάμνει.

Β'. Πολὺ κάμνει ὅποιος πολλὰ αὐγα-
πᾷ· πολὺ κάμνει, ὅποιος τὴν δύλειαν
καλὰ τὴν κάμνει· καλὰ κάμνει ὅποιος
δυλεύει

διλεύει καλλίτερος τὴν κοινότητα, πα-
ρὸς τὸ Θέλημά τοῦ. Συχνᾶς Φορᾶς μᾶς
Φαίνεται νὰ ἐργαζώμεσθεν ἀπὸ ἀγάπην,
καὶ καρναμεν ἀπὸ αἰτίαν τῆς σαρκός
ἐπειδὴ καὶ ἡ Φυσική μας κλίσις, τὸ ίδιον
μας Θέλημα, ἡ ἐλπίδα τῆς ἀνταμοιβῆς,
καὶ ἡ ἀγάπη τῆς ἀναπαύσεως μας, ὅλη-
γοςαῖς Φορᾶς λείπουν ἀπὸ λόγου μας.

Γ'. Οὐ ποιος ἔχει ἀληθινὴν, καὶ τελείαν
ἀγάπην, εἰς κανένα πρᾶγμα δὲν γυρεύει
τὸν ἑαυτόν τοῦ, ἀμὴ μόνον ἐπιθυμᾶ νὰ γένη
εἰς ὅλα τὰ πάντα ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ. Οὐ-
δὲ ἔχει φέροντος μὲ κανένα, διατὶ δὲν ἀγα-
πᾷ καρισματικὴν χαρὰν, γιδὲ Θέλει νὰ
χαίρεται εἰς τὸ λόγον τοῦ, ἀμὴ ἀπάνω
εἰς ὅλα ἐπιθυμᾶ νὰ μακαρισθῇ εἰς τὸν
Θεόν. Κανένας καλὸν δὲν γνωρίζει ἀπὸ
ἄνθρωπον, ἀμὴ τέλεσα τὰ πάντα ἀνα-
φέρεις εἰς τὸν Θεόν, ἀπὸ τὸν ὄποιον, ὥ-
σαν ἀπὸ μίαν Βρύσιν, ὅλα καταβάνεις,
καὶ εἰς τὸν ὄποιον ὅλοι οἱ ἀγιοι εἰς τὸ τέ-
λος ἀναπαύονται εἰς ἀγαλλίασιν ἀχ νὰ
ἔχει κανεὶς μίαν σπίθαν αἰγάπην, ἐπ'
ἀληθείας ἥθελε γνωρίσῃ πῶς ὅλα τὰ
γῆινα εἴναι γεμάτα ἀπὸ ματαιότητα.

D

ΚΕΦΑ-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 15'.

Περὶ τὸν καὶ ὑποφέρωμεν τὰ ἐλαττώματα τῶν ἄλλων.

Α' Κεῖναι τὸς ὅποιας ὁ ἀνθρώπος δὲν δύναται νὰ διορθώσῃ εἰς τὸν λέγοντα, ἢ εἰς τὴς ἄλλας, πρέπει μὲν ὑπομονὴν νὰ τὰ συκώνη, ὡς ὁπότε ὁ Θεὸς ἄλλεως νὰ ὀρίσῃ. Λογιασαμένως οὐσας νὰ εἴναι ἔτι καλλίτερος διὰ τὴν δοκιμήν σας, καὶ ὑπομονὴν σας, δίχως τὴν ὅποιαν οἱ μισθοί μας δὲν πρέπει νὰ ψηφεύνται πολλοί. Μὲ ὅλου τέτοιο πρέπει νὰ παρακαλήσῃς τὸν Θεόν διὰ παρόμοιος ἐμπόδιος, νὰ σὲ βοηθήσῃ, διὰ νὰ ἡμπορέσῃς νὰ τὰ ὑποφέρῃς μὲ γλυκάδας.

Β' Οὐ ποιον μίαν καὶ δύο φρεστὸν ἐξημηνεύσεις, καὶ δὲν σᾶς αἴστει, μήν γυρεύης νὰ μαλάνης μὲ τὸν λόγον τοῦ, αἵμη παρεῖται τὸ ὅλον εἰς τὸν Θεόν· διὰ νὰ γίνεται τὸ θέλημά τοῦ, καὶ νὰ φανερώνεται ἡ δόξα τοῦ εἰς ὅλες τὰς δύλιες τοῦ· ὁ ὅποιος ἤξεινεις πολλοὺς καλοὺς νὰ σρέψῃ καὶ τὸ κακὸν εἰς καλόν. Επιμελήσεις νὰ εἴσαι ὑπερ-

ὑπομονητικὸς εἰς τὸ νὸν ὑποφέρεις τῶν ἄλλων τὰ λειψίματα, καὶ κάθετε τῶν αὐχαιμυοσύνην διατί ἔχεις· καὶ ἐσὺ πολλὰ, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ὑποφέρειν οἱ ἄλλοι. Αὐτὸν δὲν ἡμίπορεῖς νὰ κάμης τὸν ἑαυτόν σε ὡς Θέλεις, πῶς ἡμίπορεῖς νὰ κάμης ἄλλον κατὰ τὴν ὄρεξίν σου; Θέλομεν μὲ τὴν καρδίαν μας νὰ εἴναι οἱ ἄλλοι τέλειοι, καὶ μὲ ὅλον τοῦτο δὲν διορθώνωμεν τὰ ἐδικά μας λειψίματα.

Γ'. Θέλομεν ὅτι οἱ ἄλλοι νὰ διορθώνωνται μὲ δυναστείαν, καὶ ἐμεῖς δὲν θέλομεν νὰ διορθωθῆμεν. Μᾶς κακοφαίνεται ή μεγάλη ἐλευθερίας εἰς τὰς ἄλλας, καὶ αὐτὸς λόγῳ μας δὲν θέλομεν νὰ λεπτῇ ὅτι καὶ σὺ ζητεῖμεν. Θέλομεν ὅτι οἱ ἄλλοι νὰ εἴναι σφικτοὶ αὐτὸς κάτω αὐτὸς τὴν προσαγήν τῷ νόμῳ, καὶ ἐμεῖς καθ' ὅλη δὲν θέλομεν ὀλίγον αἰνόμι νὰ σφιχθῆμεν. Λοιπὸν αὐτὸς ἐδῶ φάνεται πόσον ὀλίγος αὐτογιόζομεν τὸν πλησίον μας ὥστε τὸν ἴδιον μας ἑαυτόν. Αὐτὸν ὅλος οἱ ἀνθρώποι τέλειοι, τότε τι ἡθέλαμεν συκάνη αὐτὸς τὰς ἄλλας δια τὴν αὔγαστην τῷ Θεῷ;

D 2

Δ'. Ἀμη

Δ'. Ἀμὴν διὸ τὸ παρὸν ἔτσι ἐπρόσα-
ξεν ὁ Θεὸς, διὸ νὰ μαθαίνωμεν ἔνας τῷ
ἄλλῳ νὰ συκάνωμεν τὸ Φόρτωμα· ἐπε-
δὴ καὶ κανένας δὲν εἴναι δίχως λεῖψημον,
κανένας δίχως Βάρος, κανένας δὲν φθά-
νει διὸ λόγῳ τῷ, κανένας δὲν ἡξεύρει σω-
σαὶ ἐκεῖνο ὅπῃ τῷ χρειάζεται. Ἀμὴν πρέ-
πει νὰ ὑποφερνώμεσθεν ἀλλήλων μᾶς,
ἀλλήλων μᾶς νὰ παρηγορήμεσθε, ἀλλή-
λως νὰ βοηθήμεν, νὰ διδασκάμεσθε, καὶ
νὰ ἐρμηνευώμεσθε. Οὐδεν αὐτὸ τὴν αὐτο-
μὴν τῆς ἐνσυντιότητος φάίνεται καλλίτε-
ρα ἢ ἀνδρεία τῷ καθενός· ἐπειδὴ καὶ ἡ
αὐτοφρεμᾶσ δὲν κάμην τὸν αὐτόρωπον αὐτο-
μὸν, αὐτὴ τὸν δέιχνυν ποῖος εἴναι.

ΚΕΦΑΛΙΟΝ 15.

Περὶ τῆς μοναδικῆς ζωῆς.

Α'. Πρέπει νὰ μάθης νὰ τρακίζῃς τὸν
ἐαυτόν σὺ εἰς πολλὰ πράγμα-
τα, ἀν θέλῃς νὰ βασάζῃς τὴν ὄμονοιαν
καὶ τὴν εἰρήνην μὲ τὸς ἄλλως. Δὲν ἔνει
ὅλιγος νὰ κατοικῇ κανεὶς εἰς τὰ μονασή-
ρια, ἢ εἰς ἄλλην συμμάζωξιν, καὶ ἐκεῖ
να

νοὶ συναντεῖτε ταῦθις παραπόνεσιν,
καὶ νὸι Βασάνη ἐμπιτευμένος ἦν τὸν Θεό-
νατον. Μακάριος ὅποιος ἐκεῖ καλὰ θέ-
λει ζῆσαι, καὶ εὐτυχῶς θέλει τελειώσει
τὴν ζωὴν ταύτην. Αὖν θέλητε νὰ σαθῆτε, καὶ νὸι
προκόψῃς ὡς πρέπει, κρατήστε ὡσαν ἔξω-
ρισμένος, καὶ ξένος αὐτούνω εἰς τὴν γῆν.
πρέπει νὰ γένητε μωρὸς διὸ τὸν Χριστὸν,
αὖν θέλητε νὰ ζῆσητε μοναδικὴν ζωὴν.

Β'. Τὸ φόρεμα καὶ τὸ κέρευμα ὄλιγον
ἀφελέστιν, αἱ μὲν ἡμέτεραι λαξίαι εἰς τὰ ἡθη,
καὶ ἡ σωστὴ αὐτονέκρωσις εἰς τὰ πάθη
καίμνην τὸν ἀληθινὸν μονασικὸν. Ὅποιος
γυρεύεις ἄλλον πρᾶγμα τὸ ξύνω μόνον αἴπερ
τὸν Θεὸν καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς
ταύτην, δὲν θέλει εὐρεῖται ἄλλο, παρὰ βόσανα
καὶ πίνακας. Ἐτι τὸν δὲν ἡμίπορον διὸ πο-
λὺν κατέρον νὰ εἶναι εἰρηνικός, Ὅποιος δέν
ἀναγκάζεται νὰ εἶναι ὁ ὑπερος, καὶ ὑπο-
τεταγμένος εἰς ὄλης.

Γ'. Ἡλθετε διὸ νὰ διλεύσητε, καὶ ὅχι
διὸ νὰ κυβερνᾶτε. Ἡξευρέτε πῶς εἰσαγ
κρασμένος διὸ νὰ παθάνητε, καὶ νὰ κα-
πιάσητε, καὶ ὅχι διὸ νὰ πέρνητε τὸν κα-
ρεὸν εἰς ὄκνησιν, καὶ νὰ λέγητε παρασκύ-

Τιοε. Εἶδὼ λοιπὸν δοκιμάζονται οἱ ὄντες πρωποι, ὡσὰν τὸ χρυσάφι εἰς τὸ καρίνη. Εἶδὼ τινὲς δὲν ἥκιπορεῖ ναὶ σαθῆ, αὖν ἐξ ὅλης καρδίας δὲν θελήσῃ ναὶ ταπεινωθῆ διὰ τὴν αὐγάπην τῷ Θεῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ι.

Περὶ τῶν Παραδεγμάτων τῶν ἀγίων Πατέρων.

Α. ΣΤοχάσθ τὰ ζωτανὰ παραδείγματα τῶν ἀγίων Πατέρων, εἰς τὸν ὄποιες ἔλαφρον ή αἰλουρονή τελεότης, καὶ η εὐσέβεια, καὶ θέλεις ίδει πόσου ὀλίγον εἴναι, καὶ σχεδὸν γένετίποτες, ἐκεῖνοι ὅπλοι ἔμεις καρνομεν. Αἱ λοίμονοι, τί εἴναι η ζωή μας, αὖν μὲν ἐκείνοις τὴν παρομοιότητα, Οἱ ἄγιοι, καὶ φίλοι τῷ Θεῷ καὶ Χριστῷ, ἐδόλευσαν τὸν Κύριον εἰς πέναν καὶ δίψαν, εἰς κρύον καὶ γυμνότητα, εἰς κόπον καὶ κέρασον, εἰς ἀγρυπνίας καὶ νησίσιας, εἰς προσευχᾶς καὶ ἀγίας μελέτας, εἰς τὸν διώγμοντος, καὶ εἰς πολλᾶς καταφρόνησες.

Β. Ως πόσα πολλὰ καὶ μεγάλα βόσαν

σανας ἔπεισθαις οἱ Α' πόσολοι, οἱ Μάρτυρες,
οἱ Ο' μολογηταὶ, ἡ Παρθέναις, καὶ ὅλοι οἱ
ἄλλοι, οἱ ὅποις ἡθέλησαν νὰ ἀκολουθή-
σαν ταῖς πατημασίαις τῆς Χριστοῦ ἐπειδὴ,
καὶ ἔχθρεύθησαν ταῖς ψυχαῖς των εἰς
τέτον τον Κόσμον, διὰ νὰ ταῖς ἀποκτή-
σαν εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν. Οἱ πόσην σε-
νοχωρημένην καὶ ἀποσυρμένην ζωὴν ἔσυ-
ρεαν οἱ πατέρες εἰς τὴν ἔρημον, πόσαις με-
γάλαις καὶ Βαρείαις πειραζες ἔσυκωσαν
πόσον συχνὰ ἐπειράχθησαν ἀπὸ τὸν
ἔχθρον πόσαις συχναῖς καὶ θερμαῖς
προσευχαῖς ἐπρόσφεραν εἰς τὸν Θεόν
πόσαις σκληραῖς ἐγκράτεαις ἕκαμαν
πόσον ζῆλον καὶ θερμότητα ἔιχαν διὸ
τὴν πνευματικὴν προκοπήν πόσον δυνα-
τὸν πόλεμον ἕκαμαν διὸ νὰ καταδαμά-
σαν τὰ φεγγάδια των πόσην ὄρθην καὶ
καθαρὰν γνώμην ἔιχαν πρὸς τὸν Θεόν
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκοπίαζαν, καὶ ταῖς
νύκτες ταῖς ἐπερνύσσαν εἰς ἀκρεβαῖς
προσευχαῖς καὶ ἀν καλὰ καὶ ἐδύλευαν,
μὲν ὅλον τότε δὲν ἐσχόλωζεν ὁ νὺς των
ἀπὸ τὴν προσευχήν.

F. Εξάδεναν ὅλον τὸν καιρὸν μὲ
D 4 οὐφέ-

ωφέλειαν· καί θεώρεται τὰς ἐφαίνετο ὄλιγην, εἰς τὸ ναὶ δέωνται εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἀπὸ τὴν πολλὴν γλυκόδα τῆς προσευχῆς ἔξεχεσσαν αἴρομι καὶ τὸ αὐταγκαῖον Φαγεῖ τῆς τροφῆς τῶν ἐπαρτεύσαν ὅλα τὰ πλάστη, αἵριας, τιμᾶς, φίλων, καὶ συγγενεῖς· τίποτες δὲν ἐπιθυμεύσαν ναὶ ἔχεν ἀπὸ τὸν Κόσμον· μετὰ βίας ἐπεργανταν τὸ αὐταγκαῖον διὰ τὴν ζωήν τῶν· τὰς ἐκανοφαίνετο ναὶ διλεύθν τὸ κορμί των, αἴρομι καὶ εἰς τὰς αὐταγκαῖας τῶν. Ἡτού λοιπὸν πτωχοὶ ἀπὸ τὰ γήινα, ἀμήπολλα πλάστιοι ἀπὸ τὴν χάριν τῆς Θεᾶς, καὶ ἀρετήν· Εἴχωτερικὰ ἔχειαίζενταν, ἀμήπετερικὰ ἐθρέφενταν μὲ τὴν χάριν καὶ παρηγορίαν τῆς Θεᾶς.

Δ'. Ἡτού ἀποσυρμένοι ἀπὸ τὸν Κόσμον, ἀμήποι κοντὰ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ φίλοι τῆς ἡγαπημένου. Ἐκεῖνοι ἐκρατεύνταν διὰ τίποτες, καὶ ἥτοι ἀπὸ τὸν Κόσμον παταφρονημένοι, ἀμήπει εἰς τὰ ὄμματα τῆς Θεᾶς ἥτοι πολύτιμοι, καὶ ἡγαπημένοι. Ἐσέκνενταν εἰς ἀληθινὴν ταπεινωσύνην, ἔζησαν εἰς αὔγνην ὑπακοὴν, ἐπερπατεύσαν εἰς αὔγαπην καὶ ὑπομονήν· καὶ διὰ τῦτο καθημερέ-

Τημερότιον ἐπρόκοπταν πνευματικά, καὶ
ἀπόκτησαν μεγάλην χάριν ἐμπροσθάντες εἰς
τὸν Θεόν. Ἐδόθηκεν διὸ παράδειγμα
ὅλων τῶν μοναστῶν καὶ αὐτοὶ πρέπει
νὰ μᾶς σύρουν περισσότερον εἰς τὸ νὰ
προκόψωμεν, παρὰ ὅπῃ νὰ μᾶς σύρνῃ ὁ
ἀριθμὸς τῶν ἀνευλαβῶν αὐτούς πάντων εἰς
τὴν ἀπώλειαν.

Ε. Ω^δ πόσην θερμότητα ἔχαν ὅλοι
οἱ μοναστοὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς οἰγίας
τῶν νομοθετήσεως. Ω^δ πόσην εὐλαβεῖσαν
ἔχαν εἰς τὴν προσευχὴν, πόσον ζῆλον
εἰς τὴν ἀρετὴν, πόσον αὐτισμὸν ἦτον ἡ
παιδεία τῶν πόση τιμὴ καὶ ὑπακοή ἐλα-
λάδιζεν εἰς ὅλες ὑποκάτω εἰς τὴν προ-
σωγήν τοῦ Διδασκαλίου τῶν. Ἀκόμη τῷρες
τὸ μαρτυρόστι ή πατημασίαις ὅπῃ ἀφη-
σαν, πῶς ἀληθινὰ αὐτοὶ ἐσάθησαν ἀ-
γητοι καὶ τέλεοι αὐτούς πάντων, ὡσαν ἐκεῖνοι
ὅπῃ αὐδρεσσαν πολεμῶντας, ἐβαλαν
τὸν Κόσμον ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰ ποδούριά
τῶν. Τῷρες κρατιέται διὸ μεγάλος ἐκεῖ-
νος, ὅπῃ δὲν ἐσάθηκε παραβάτης εἰς τὸν
νόμον, ἐκεῖνος ὅπῃ ἡμπόρευε νὰ συκάσῃ
μὲ ὑπομονὴν ἐκεῖνο ὅπῃ ἐκαταπιάσθηκεν.

Σ. Ω^δ

5. Ω^ν κευότητα, καὶ ἀνεπιμέλεια τῷ
καὶ μᾶς, ὅπῃ τόσον ὄγλήγορα ξεπέφτο-
μεν ἀπὸ τὴν πρώτην θερμότητα, καὶ
βαρυθύμεσθε νὰ ἔδημεν ἀπὸ τὴν κέρασιν,
καὶ ἀνευλάβειάν μᾶς ἀμποτες ἐσὺ νὰ
μὴν ἀποκοιμάσῃς αἱμέριμνος, ἀλλὰ μά-
λιστε νὰ ἀγρυπνήστε διὸ νὰ προκόψης
εἰς τὴν ἀρετὴν, ὅπῃ συχνὰς εἴδες πολλὰ
παραδείγματα τῶν εὐλαβῶν ἀνθρώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν ἀσκήσεων τῷ καλῷ μοναχικῷ.

Α'. **Η** Ζωὴ τῷ καλῷ μοναχικῷ πρέπει
νὰ λάμπῃ εἰς ὅλαις ταῖς ἀρε-
ταῖς, καὶ νὰ ἔναι τὸπὸ μέσος, παθῶς φύ-
νεται εἰς τὸς ἀνθρώπους ἀπὸ ἔξω. Καὶ
μὲ δίκαιον πρέπει νὰ ἔναι πολλὰ περισ-
σότερον ἀπὸ μέσα, παρὸ ὅπῃ νὰ φάνε-
ται ἀπὸ ἔξω διατὶ ὁ Θεὸς ἔναι ἔκεινος
ὅπῃ μᾶς βλέπει τὸν ὅποιον πρέπει με-
γαλώτατα νὰ τιμῆμεν, ὅπῃ καὶ ἀν εύρε-
θημεν· καὶ καθαρὸς ὡσαὶ Αγγελος νὰ
περιπατήμεν ἐμπροσθῇ τῷ. Κάθε ἥμέ-
ραν πρέπει νὰ ξανακανθεγγώνωμεν ταῖς
οἰτέ-

ἀπόφασές μας, καὶ νὰ ἔξυπνύμεν τῷ λόγῳ μας εἰς τὴν Θερμότητα, ὡσὰν νὰ ἥθελεν ἥπαι ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἡ πρώτη τῆς μετασροφῆς μας, καὶ νὰ λέγωμεν· Βούθησά με Κύριε Θεέ με εἰς τὴν καλὴν ἀπόφασιν, καὶ δός με τὴν χάριν σήμερον τέτην τὴν ὥραν νὰ αρχηγήσω μὲ τελειότητας διατὶ ὅ, τι καὶ ἀν ἔκαμα ἕως τῶρα, ἐναγ τίποτες.

Β'. Κατὰ τὴν ἀπόφασίν μας εἴναι καὶ ὁ δρόμος τῆς προκοπῆς μας, καὶ ὁ ποιος θέλει νὰ προκόψῃ καλὰ, πρέπει νὰ ἔχῃ μεγάλην ἐπιμέλειαν. Ἐπειδὴ καὶ ἀν ἑκένος ὅπερ ἀπόφασίζεται θερεῖ, συχνάτις φορεῖται ἀποκάμνει, τι θέλει πάθει ἑκένος, ὁ ὅποιος ὀλιγοσὰ καὶ ἀχαμνότεροι ἀποφασίζεται εἰς κανένα πρᾶγμα; Μὲ ὅλου τοῦτο εἰς διαφόρες τρόπους τυχάνει νὰ αφίσωμεν τὴν ἀπόφασίν μας· καὶ μία μηρὸν ἀπόλυτις τῶν ἀσκήσεών μας, μετὰ βίας περγῆ δίχως κόσποιαν ζημίαν. Ή ἀπόφασις τῶν δικαίων κρέμεται περισσότερον ἀπὸ τὴν χάριν τῷ Θεῷ, εἰς τὸν ὄποιον πάντας θαρρεύονται εἰς ὅ, τι καὶ ἀν καταπιασθεῖ, παρὰ ἀπὸ

ἀπὸ τὴν ἐδικήν των σοφίαν· ἐπειδὴ καὶ ὁ ἀνθρώπος κάμνει τὴν αὐτόφασιν, αἱρεῖ ὁ Θεὸς τὴν διορθώνει, καὶ ὁ δρόμος τῆς ανθρώπων δὲν εἶναι εἰς τὴν ἔξοδον τῶν.

Γ'. Αὐτὸς διὰ κανέναν ψυχικὸν, οὐδὲ πόλον αὐτοῦ μὲν νὰ ὠφελέσωμεν τὸν πλησίον μᾶς, αὐτοῖς μὲν καρίσαιν φοροὺν τὴν συνηθισμένην μᾶς ἀσκησιν, εὔκολα πάλιν ημιπορεύμεν νὰ τὴν ξαναπιάσωμεν· ἀλλὰ δὲν αὐτὸν Βαρεμὸν, οὐδὲ μέλεισαν τῆς καρδίας μᾶς μὲν εὔκολίσαν τὴν αὐτοῦ μέρη, εἴναι μεγάλη ἀναποδία, καὶ θέλει δοκιμάσωμεν τὴν ζητίαν. Αὐτὸς αὐτούγκαζώμεσθεν ὅσου καὶ δὲν δυνάμεσθε, καὶ μὲν ὅλον ἐτέθτη εὔκολα θέλομεν λέψεις εἰς πολλά ομοιώς πρέπει πάντα νὰ κάμνωμεν καρίσαιν αὐτόφασιν Βεβαίαν, καὶ χωρισὰ ἐναντίον εἰς ἐκεῖνα, ὅπῃ περισσότερον μᾶς ἐμποδίζειν. Εμεῖς πρέπει νὰ ἔξεταζώμεν καὶ νὰ διορθώνωμεν τὰ ἔργα μᾶς τόσον ἐσωτερικά, ὅσον καὶ ἔξωτερικά διαστὶ τὸ ἔνα καὶ τὸ ἄλλο μᾶς δίνει εὔκολίσαν διὰ τὴν προκοπήν.

Δ'. Αὐτὸς δὲν ημιπορῆς πάντοτενά νὰ συμμαζώνῃς τὸν ἐκεῖνον σε, καὶν κάμε το πότε,

πότε, καὶ πότε, τὸ ὄλιγώτερον μίαν φρεσὸν τὴν ἡμέραν, ἥγεν τὸ ταχὺ, ἢ τὸ βράδυ τὸ ταχὺ καίμε τὴν αὐτόφασιν, τὸ βράδυ κοιταζόμε τὰ καμάρατά σε πᾶς ἐφέρθηκε σύμερον εἰς τὰ λόγια, ἔργα, καὶ λογισμός διατὶ εἰς αὐτὰ ἵως συχναῖς φρεσὸις νὰ ἔπταιτε εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς τὸν πλησίον σε. Αἱ φρεσώτες ἀσὲν δινοστὸς δένθρωπος ἐνεντίον εἰς τὰς πτυνητὰς τὰς διαβόλους. Σαλιβάρωσαν τὴν λαμπαργίαν, καὶ θέλαις σαλιβάρωσεν εὐκολώτεροι ὅλαις τὰς κλίσεις τῆς σαρκός. Μήν εἶσαι ποτὲ ὁλότελα ἄδειος, σοῦν ἢ διαβόλος, ἢ γράφε, ἢ προσεύχε, ἢ μελέτα, ἢ ποπιάζε εἰς καποιον τὶ διὰ δύλευσιν τῆς κοινότητος. Όμως ἡ ἀσκησης ἡ σωματικῆς πρέπει νὰ γίνωνται μὲδίσκερτιν, ὃδε πρέπει νὰ τὰς καταπιένωνται ὅλοι μιᾶς λογῆς.

Ε. Ἐνεῖνα τὸ ἔργα, τὰ ὄποια δὲν εἴναι κοινὰ, δὲν πρέπει νὰ τὰ δείχνωμεν ἀπ' ἔξω ἐπειδὴ καὶ ἡ μερικῆς ἀσκησης πλέον αἰνίδυνας γίνονται εἰς τὸ κρυφόν. Όμως πρέπει καὶ φυλάγεσαι, νὰ μήν εἶσαι ὄκυνθος εἰς τὰ κοινὰ, καὶ εἰς τὰ με-

E

ρικά

εἰκὸς ἑτοιμότερος· αἱμὴ τελειώνωντας σω-
σὰ καὶ ἐμπινευμένα τὰ πρεπέμενα, καὶ
ἐκεῖνα ὅπῃ ἀπὸ προσαγὴν χρεωσεῖς νὰ
κάψης, τότε σὺ σὺ περιστεύσῃ καιρὸς,
ἀποσύρσῃ πάλιν εἰς τὸν ἑαυτόν σὺ, κα-
θὼς ἐπιθυμᾶς ή ἐυλαβεῖς σὺ. Δὲν οὐμ-
πρέψῃ ὅλοι νὰ ἔχειν τὴν ἴδιαν ἀσκησιν,
αἱμὴ ἄλλο ἐνὸς, καὶ ἄλλο τῷ ἄλλῳ καλ-
λίτερα τεριάζει. Ἐτι καθὼς τὸ φέρνει
οἱ καιρὸι αἱρέσθν διάφορας ἀσκησες· ἐπε-
δὴ καὶ ἄλλαις μᾶς νοσιμίζειν περισσότε-
ρον εἰς ταῖς ἑορταῖς, καὶ ἄλλαις τὴν κα-
θημερινήν· ἄλλαις χρειαζόμεσθεν εἰς τὸν
καιρὸν τῆς περούζεως, καὶ ἄλλαις εἰς
τὸν καιρὸν τῆς αναπολύσεως καὶ εξέργησης·
ἄλλαις πρέπει νὰ λογιάζωμεν ὅταν εἴ-
μεσθε Θλιμένοι, ἄλλαις ὅταν εἴμεσθεν
εἰς τὸν Κύριον χαρέμενοι.

5. Εἰς ταῖς κυριώτεραις ἑορταῖς πρέ-
πει νὰ ξανακανεγράψωμεν ταῖς καλαῖς
ἀσκησες. . . . Ἀπὸ τὴν μίσην ἑορτὴν ἔως
τὴν ἄλλην, πρέπει νὰ αἴποφασίζωμεν
ώσταν νὰ εἴχαμεν νὰ περάσωμεν εἰς αὐ-
τὸν τὸν καιρὸν αἴπὸ τέτην τὴν ζωὴν, καὶ
εἰς τὴν αἰώνιον ἑορτὴν νὰ φεύγαμεν.
Καὶ

Καὶ διὸ τὸτο πρέπει εἰς τὰς ἡμέρας
τῆς εὐλαβείας ἀμέριμνα νὰ ἔτοιμαζώ-
μεσθε, καὶ νὰ συνανατρεφώμεσθε μὲ πε-
ρισσοτέρων εὐλάβειαν, καὶ σφυκτότερων
νὰ φυλάγωμεν τὸν Νόμον, καὶ τὰς ια-
νόντας μας, ὡσαὖ νὰ εἴχαμεν εἰς ὅλην
καιρὸν νὰ λάβωμεν ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν
ἀνταμοιβὴν τῷ κόπεμψα.

Ζ. Καὶ ἀν τύχη νὰ μᾶς γένη εἰς αὐτὸ-
αργοπορία, αἱ λογιάσωμεν, πῶς δὲν εἴ-
μεσθε καλὰ ἔτοιμασμένοι, καὶ πῶς δὲν
εἴμεσθε αἰκόνι ὁζίοι τόσης μεγάλης δό-
ξης, η ὁποίας θέλει μᾶς Φανερωθεῖ εἰς
τὸν καιρὸν τὸν πρωθιστόρουν· καὶ αἱ σπε-
δάζωμεν νὰ ἔτοιμασθεμεν καλλιτέρα δικ
τὸν θάνατον. „Μακάριος ἐκένος ὁ δε-
„λος, λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Λεκάς, ὁ
„ὅποιος εἰς τὸν ἔρχομόν τῷ Κυρίῳ θέλει
„εὑρεθεῖ ἀγρυπνός“ τὴν ἀλήθειαν σᾶς
„λέγω, θέλει τὸν κάμει κυβερνήτην ἐπά-
„γω εἰς ὅλα τὰ τὰ καλά.“

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. κ̄

Περὶ τῆς ἀγάπης τῆς μοναχίας, καὶ
σιωπῆς.

A. ΤΥχευεκαιρὸν ἀρμόδιον διὰ νὸν ἐγνοῖ
αἱεσαὶ τὸν ἔαυτόν σε, καὶ συχνὰ
συλλογίζεται ταῖς εὐεργεσίαις τῷ Θεῷ: ὅτι
Φιστιγταῖς περιέργιαις διάβαθαζε ἐκεῖ-
να τὰ Βιβλία, τὰ ὅπατα εὐκολώτερος ἡμί-
πορῶν νὸν σὲ δώσειν συντριβήν, παρὰ ἐ-
γνοιαν. Αὐτὸν ἀποσυρθῆς ἀπὸ τὰ πολλὰ
λόγια, καὶ ἀπὸ τὰ εὔκαιρα τρυγυρίσμα-
τα, καὶ ἀπὸ τὸ νὸν γυρεύης νὸν αἴφιρά-
ζεσαὶ τὰ μαντάστα, καὶ συγχίσματα,
θέλεις εὑρεῖ καιρὸν ἴκανον, καὶ ἐπιτήδεον,
διὰ νὸν δοθῆσεις ταῖς σύγιαις προσευχᾶς.
Οἱ μεγαλύτεροι ὄντες ἐξέφευγαν οὐσον
ἡμπορῶσαν τῶν αὐτρώπων τὴν συντρο-
φίαν, διαλέγοντες νὸν δάλεύειν τὸν Θεόν.

B. Εἶπε κάποιος ὅταν φρεάτις εὑρέ-
θηκε ἀνάμεσα εἰς τὰς αὐτρώπιτες, ἐγνυ-
σαὶ ὅπιστα ἀχαρινότερος τῷτο ἐπὶ σόλη-
θείας συχνὰ τὸ δοκιμάζομεν εἰς τὰς με-
γάλες λογαριασμάς ὅπερ καίμομεν· εἴναι
ΕΥΧΟ-

εὐκολώτερον ναὶ σιωπήσῃ κανεὶς ὄλότελα,
παρὸς ναὶ μὴν λανθασθῇ εἰς τὰ λόγια.
Εὐκολώτερον ἔναι τὰ σέκεται τιὰς μέσα
εἰς τὸ σπῆτι κρυμμένος, παρὸς ναὶ εὑρί-
σκεται ἔξω ἀπὸ τὸ σπῆτι, καὶ ναὶ Φυλά-
γηται ὡς καθὼς πρέπει. Ὁποιος λο-
πὸν θέλει ναὶ φθάσῃ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ
καὶ πνευματικὰ, πρέπει ναὶ ἀποσυρθῇ
μὲ τὸν Ἰησὸν ἀπὸ τὸν λαόν. Κανεὶς α-
κίνδυνος δὲν φαίνεται, μόνον ἐκεῖνος ὅπ-
μετα χαρᾶς κρύβεται. Κανεὶς δὲν λα-
λεῖ ακίνδυνα, μόνον ὅποιος μετὰ χαρᾶς
σιωπᾷ. Κανεὶς ακίνδυνα δὲν ὄριζει, μό-
νον ὅποιος μετὰ χαρᾶς ὑποτάσσεται.
Κανεὶς ακίνδυνα δὲν προσάζει, μόνον ὅποιος
ἔμαθεν εὐκολον ναὶ ὑπακεῖται.

F. Κανεὶς ακίνδυνα δὲν χαίρεται, αὐν
δὲν ἔχῃ εἰς τῷ λόγιτε τὴν μαρτυρίαν
τῆς καλῆς συνειδήσεως ὥμως τὸ σερεόν
θάρρος τῶν ἀγίων ἐσάθηκε πάντα γε-
μάτον ἀπὸ Φίβον Θεό. Καὶ μὲν ὅλου
ὅπῃ ἐλαμπαν μὲν μεγάλαις ἀρετᾶς καὶ
χάριν, ὥμως δὲν ἐσάθηκαν διὸ τότο μη-
κρότερον ἐδὲ εἰς τὴν ἔγνοιαν, γοδὲ εἰς τὴν
ταπεινωσύνην αὐλαὶ τῶν κακῶν αὐθίξω-

πῶν ἡ ἀφοβία γεννᾶται ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνειαν, καὶ ἀποκοτίσῃ, καὶ τέλος πάντων σρέφει ὅλον εἰς γέλασμα ἐδιόν των. Μὴν θαρρευθῆς ποτέσθ νὰ εἶσαι αἰνιδύνος ὥσε ἐπεὶ ζῆς, μὲν ὅλον ὅπερ νὰ φάνεσαι κακὸς μονοειδής, καὶ εὐλαβῆς ἀσκητής.

Δ. Συχνὰ ἔκενοι ὅπερ ἦτον καλλίτερος εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἀνθρώπων, ἔκινδυνουσαι βαρύτερα διὸ τὸ περισσόν της θαρρός. Οὐδενὶ πολλῶν ἀνθρώπων ἐναρπλέον ὠφέλικον νὰ μὴν ἐναρπλότελα δίχως πειραζεῖς, αἵμη συχνὸς πολεμεῖται διὸ νὰ μὴ θαρρευωται πολλά, καὶ λαίχῃ καὶ ὑπερηφανευθεῖκαὶ αἰνόρη διὸ νὰ μὴ γυρίσῃν ἐλεύθεροι εἰς τὰς ἔξωτερικὰς παρηγορίας. Ωἱ πόσην καλὴν συνείδησιν ἥθελεν ἔχη ἔκεινος, ἐπεὶ δεινὴ θελεῖ οὐτόση ποτὲ τὴν προσωρινὴν κεφαλήν, μητὲ ἥθελεν σύνακατωθῆ ποτὲ εἰς τὰ προάγκατα τῷ κόσμῳ. Ωἱ πόσην μεγάλην εἰρήνην καὶ σύναπταυσιν ἥθελεν ἔχη ἔκεινος, ὅπερ ἥθελε περιάψῃ καί πατοῖσιν Φροντίδα, καὶ ἥθελε σοκασθῆ μναχοῦ τοι προΐγμοις τῆς σωτηρίας τε, καὶ τοι θείας, καὶ ἥθελε βαύλη εἰς τὰν Θεάν, ἀλγκ τὰ την ἐλπίδα.

E. Karais

Ε'. Κανεὶς δὲν εἶναι αἴξιος τῆς ἔργων
παρηγορίας, Αὐτὸν δὲν αἰσκηδῆ ἐπίμελος εἰς
τὴν αἵματα συντριβήν. Αὐτὸν Θέλης νοὲ δια-
περάσῃ τὴν καρδίαν σου ἢ συντριβή, ἔμ-
βοι εἰς τὸ κελλίον σου, καὶ εὔγαλος ἔξω
ταῖς ταραχαῖς τῷ Κόσμῳ, ὡς εἶναι γραμ-
μένον· ἐν ταῖς κοίταις υπῶν κατανύγεσθε
πάγεν εἰς τὸ κρεββάτιον συντριβεσθε.
Εἰς τὸ κελλί Θέλεις εὔρετε ἐκεῖνο, ὅπῃ
συχνὸς χάνεις ἔξω τῷ κελλίῳ. Τὸ κελλί
χίνεται γλυκὺ εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ τὸ κατοικη-
πάντοτε, καὶ εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ τὸ κακοφυ-
λάγει, τῷ γεννᾷ Βάρος. Αὐτὸν τὴν αἴ-
χην τῆς μετατροφῆς σου, Θέλεις πατον
ηῆσει εἰς τὸ κελλίον ὡς πρέπει, καὶ σα-
θᾶσι εἰς αὐτὸν, θέρεα Θέλεις σῷ εἶναι αἴρε-
βον, ὡσαὖ τὸν αἴρειβον φίλον, καὶ μία
αρεστάτη παρηγορία.

Γ'. Ηὕτως ηὐλαβῆς προκόπτει εἰς
τὴν σιωπὴν, καὶ ἀνάπονον, καὶ μαθα-
νεταὶ κρυφὰ τῶν γραφῶν. Ἐκεῖ εὑρίσκεται
ποτάμιοι δακρύσαν, μὲ τοὺς ὅποις πλύνε-
ται καὶ καθαρίζεται καθέ τῶντα, διὸ
καὶ γένη τόσον περισσότερον ἴγαντιμένη εἰς
τὰν πλάσινταις, ὅσαν πλέον μακρύτερο

Ἐνταπόκαθε ταραχὴν τὸν Κόσμον. Ὁποιος
λαϊπόν αποσύρνεται απὸ τῆς γνωρίμης,
καὶ φίλης, θέλει πλησιάσει ὁ Θεὸς εἰς
τὸν λόγον τουτὸν μὲν τῆς Ἀγγέλης τῆς αγίας.
Καλλίτερον εἶναι νὰ κρύπτεται κανεὶς,
καὶ νὰ φροντίζῃ τὸν ἑαυτόν του, παρὸ δὲ
μελῶντας τὸν λόγον τουτὸν νὰ κάμην θαυ-
μάσματα εἶναι πολλὰ πρεπέμενον εἰς
ἕνα μονασικὸν ἀνθρώπου ὀλιγοσὰ νὰ εὐ-
γάνη, νὰ φεύγῃ τὰ ὄμρατα τῶν ἀν-
θρώπων, καὶ ακόμη νὰ μὴν θέλῃ νὰ τῆς
βλέπῃ.

Σ. Τι θέλεις νὰ βλέπης εἰκεῖνο, ὅποιος
δὲν σὺ πρέπει νὰ τὸ ἔχῃς; περνᾷ καὶ ὁ
Κόσμος, καὶ ἐπιθυμίας του. Μᾶς σύρνε-
σιν ἡ αἰθητικής ἐπιθυμίας νὰ περιδια-
βάσωμεν, αἱμή αὐτῷ ἐπειδόντης οὐδείς εἰκεί-
νη, τι σὺ ἀπομένει, παρὸ τὸ βαρύς τῆς
συνειδήσεως, καὶ ὁ διασκορπισμὸς τῆς καρ-
διᾶς; Τὸ εὔγαλμα τὸ χαρέμενον συχνὸν
φέρνει απὸ ὅποιον τε γυρισμα τηλιβερόν
καὶ ἡ χαρέμενη αἰγευπνία τῆς νυκτὸς,
καμνεῖ τηλιβερήν ταχινήν. Ἐτξι καθέ-
σαρκική χαρά ἐμβαίνει μὲ τὰ χαίδεύμα-
τα, αἱμή εἰς τὸ τέλος δαγκάνει, καὶ σκο-
τώνει.

τῶνει. Τί προσγμος ἡμπορεῖς ναὶ ἴδης ἀλλᾶς, ὅπῃ ἐδῶ ναὶ μὴν τὸ Βλέπεις; ἰδὲ ὅπῃ
Βλέπεις τὸν θρησκὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ ὅλος
τὰ σοιχάα, καὶ ἀπὸ αὐτὰ ἐναψ ὅλος τὸ
πάντας καρωμένας.

Η'. Τί ἡμπορεῖς ναὶ ἴδης εἰς κανένας τό-
πον, τὸ ὅποιον ἡμπορεῖς ναὶ Βασάζη πολὺν
καιρὸν ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν Ἡλιόν; ἐσὺ
λογιάζεις ἵστας ναὶ χορτασθῆς, αμή δὲν
θέλεις δὲ φθάσεις ἀν ἔχεις ὅλως τὰ πάν-
τα ἐμπρεσθεῖς, τὶ οὐθέλαν οὐσαὶ παρα-
μία εὔκαιρη θεωρία; Σύκωσαγ τὰ ὄμρα-
τιά σας ὑψηλὰς εἰς τὸν Θεόν, καὶ παρα-
κάλει διὰ τὰ ιερίστατα, καὶ ἀνεπικείλει-
αίς σας. "Αφῆσαι τὰς ματαύτητες εἰς
τὰς ματαίς, καὶ ἐσύ δόσεις ἐκεῖνας ὅπῃ
αὲ ἐπερόσαζεν ὁ Θεός" σύρε τὴν πόρταν
σας, καὶ σφαλίσθ, καὶ κράξας εἰς τὴν συν-
τροφίαν σας τὸν Ἰησὸν τὸν αὔγαστημένον
σας. Μῆνε μὲν αὐτὸν εἰς τὸ Κελλίον, διατὰ
ἀλλᾶς δὲν θέλεις εὔρεις ἀλλὰν τόσην εἰρή-
νην. Αὐν δὲν εἴχεις εὔγη, καὶ ὅν δὲν εἴχεις
αἰκόση τίποτες ἀπὸ τὰς ταραχὰς τῷ
Κόσμῳ, εὐκολώτερος οὐθέλεις εὐρίσκεσθαι εἰς
καλὴν εἰρήνην· αμή. διὰ ναὶ εὐφρεσίνεσθαι,
καμίαν

καρίσαν Φοράν νοὲ ἀκέστης κανέρεια, καρίσει
χρεία νοὲ ὑποφέρεις καὶ τὴν σύγχυσιν
τῆς καρδίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ καὶ.

Περὶ τῆς Συντριβῆς τῆς Καρδίας.

Α' ΑΝ Θέλης νοὲ καρίσαν προ-
κοπὴν, κράτει τὸν ἔσωτόν σθεὶς εἰς
τὸν Φόβον τῷ Θεῷ, καὶ μὴν εἴσαι πολ-
λὰ ἐλεύθερος, ἀλλὰ ὑποκάτω εἰς τὴν
παιδείαν συγκράτει ὅλαις σθεὶς ταῖς αἰσθη-
σεσ, καὶ μὴν δίδεσαι εἰς παράστασην χα-
ρού· δος σθεὶς εἰς τὴν συντριβὴν τῆς καρ-
δίας, καὶ θέλεις εὔχεις εὐλόγειαν. Η
συντριβὴ ἀνοίγει πολλὰ καὶ πολλὰ πράγμα-
τα, τὰ ὅποια ἡ απώλεια συνηθίζει εὐθὺς
νὰ χαλᾷ. Εἴναι θαύμασμα πῶς ἡμ-
πορεῖ ποτὲ ὁ ἀνθρώπος σωστὸν νὰ χαρῇ
εἰς τέτην τὴν ζωὴν, ὅταν λογιάζῃ, καὶ συλ-
λογίζεται τὸν ἔξορισμόν τοῦ, καὶ τὰ πολ-
λὰ κίνδυνα τῆς ψυχῆς τῷ.

Β' Απὸ μωρίαν τῆς καρδίας μας, καὶ
ἀπὸ τὴν ἀψηφοσίαν τῶν λεψημάτων
μας, δὲν γειτεῖν τῷ πόνῳ τῆς ψυχῆς
μας,

μας, ἀμή συχνά γελῶμεν εὔκαιρος, ὅταν
ἐπρεπε μὲ κάθε δίκαιον νὰ δέρνεμεν.
Η ἀληθινὴ ἐλευθερία, καὶ ἡ κακὴ χαρὰ
δὲν εύρισκεται παρὰ μόνον εἰς τὸν φόβον
τῷ Θεῷ μὲ τὴν καλὴν συνείδησιν. Εὐτυ-
χῆς ἐκένος, ὁ ὅποιος οὐμπρεψὲ νὰ διώξῃ κά-
θε ἐμπόδιον τῷ ξελογνασμῷ, καὶ ὅπος δύ-
ναται νὰ συμμαζωχθῇ εἰς σμίξιν τῆς
άγιας συντριβῆς. Μακάριος ἐκένος, ὁ
ὅποιος διώχνει αἴπο λόγωτος ὅ, τι οὐμπο-
ρεῖ νὰ μολύνῃ, η νὰ βαρύνῃ τὴν συνείδη-
σιν τῷ πολέμῳ αὐδρειωμέναι· η κακὴ συ-
νήθεισα νιᾶται μὲ τὴν καλὴν συνήθεισαν·
οὖν ἐσὺ ήξενύρεις νὰ αφίνης τῷς αὐθεώ-
πτοις, αὐτοὶ εὔκολα θέλειν σὲ αφίσεις νὰ
γυρεύῃς τὴν δελεῖσαν σε.

Γ'. Μὴν πέρηντος αἴποινωσθε ἄλλων δι-
λείσις, καὶ μὴν αἴσκατώνεσσαί εἰς τοὺς
ἔγγονοις τῶν μεγαλητέρων. Ἐχε πάντα
τὰ ὄμματά σου πρῶτα αἴποινα εἰς τὸν
ἔσωτόν σε, καὶ μάλιστα ἔρμήνευε τῷ λόγῳ
σου περισσότερον αἴπο ὅλος σου τῷς αἱρε-
θὲς φίλοις. Αὐτὸν δὲν ἔχης τὴν φιλίον
τῶν αὐθεώπων, μὴν πικράνεσσαί δι' αὐτό·
ἀμή τῷτο βαρεῖα πικράνε, πῶς δὲν φέρ-

νεται

νεστι καλοὶ, καὶ σοχαῖται, καὶ τὸς πρέπει γὰς συνανασρέφεται ὁ δῆλος τῷ Θεῷ, καὶ ὁ εὐλαβεῖς μοναστός. Συχνὰ ἔνακτοι φελιμώτεροι, καὶ αἰνιδυνώτεροι, νοὲ μὴν ἔχη ὁ ἀνθρώπος πολλῶν παρηγορίαις εἰς τέτταν τὴν ζωὴν, μαίνεται κατὰ τὴν τάρκα ὄμως εὖ δὲν ἔχομεν, η̄ ὀλιγοσὰ γραμμέμεν ταῖς θεῖκαῖς παρηγορίαις, ἐμεῖς ἔχομεν τὸ πταίσιμον διατὶ δὲν γυρεύομεν τὴν συντριβὴν τῆς καρδίας, οὐδὲ ἀποβέβηκομεν οὐλότελα ταῖς ματαίαις καὶ ἔξωτερικαῖς παρηγορίαις.

Δ'. Γνωρίσθαι ἀνάξιος τῆς θεῖκῆς παρηγορίαις, μαίνεται ἀξιος πολλῶν Βασάνων. Οταν ὁ ἀνθρώπος ἔνακτος σωτὸς συντετριμένος, οὐλος τέτος ὁ Κόσμος τῷ φράντεται Βαρύς, καὶ πικρός. Ο' καὶ λὸς ἀνθρώπος εὔρικες αἴφορην ὅσου φθάνει διὰ νὰ πηκτάνεται, καὶ νὰ κλαίῃ ἐπειδή καὶ η̄ τὸν ἑαυτόν τῷ συλλογίζεται, η̄ τὸν πλησίον τῷ λογιάζει ἡξεύρει πῶς κανεὶς εἰς τέτον τὸν Κόσμον δὲν ξῆχωρίς Βάσανον. καὶ ὅσου πλέον Βαθεῖα γνωρίσει τὸν ἑαυτόν τῷ, τόσον περισσότερον πηκτάνεται. Η̄ αἴφορη τῷ σωτῷ πόνῳ, καὶ τῆς ἐσωτερικῆς

τερικῆς συντειβῆς εἴναι τὰ κείματά μας,
καὶ τὰ ψευδάδιά μας, εἰς τὰ ὅποια τέ-
τοιας λογῆς τελιγυμένοι κοιτόμεσθεν, ὅπερ,
ἐλιγοσὰ δυνάμενα νὰ θεωρήσωμεν τὰ
δράντα.

Ε'. Νὰ ἐλογιάζεις ευχνότερα τὸν Θά-
νατον, πάρα τὴν μακρὰν ζωὴν, χωρὶς
αἱμφιβολίαν ἥθελες διορθώσῃ τὸν ἑαυτόν
σθ μὲ μεγαλητέραν θερμότητα. Νὰ
ἐσυλλογίζεσθν ἀκόμη ἔγκαρδιαν τὰ μέλ-
λοιτα βάσανα τῆς ἀλλης ζωῆς, λογιάζω
πῶς μετὰ χαρᾶς ἥθελες ὑποφέρη τὸ
κόπτεις, καὶ πόνους, καὶ ἥθελες ἔχῃ διὸ
τίποτες καθε σκληρεγγωγίαιν· αἱμὴ διατί;
τὰτα ἀπὸ τὸν λογισμὸν μας δὲν περιγραφή,
καὶ διατί ἀκόμη ἀγαπήμεν τῆς σαρκὸς
ταῖς ἡδονᾶσι, διὸ τὰτο μένομεν ιρύοι, καὶ
πολλὰ ὄκνηροι.

Ϛ'. Συχνὰ ἀπὸ λείψημον τῷ πνεῦμα-
τος, παραπονεῖται μὲ τόσην εὔκολίαν τὸ
ταλαιπωρον κορμί. Παρακάλει λοιπὸν
μὲ ταπεινωσιν τὸν Κύριον, νὰ σθ δώσῃ
τῆς συντειβῆς τὸ πνεῦμα, καὶ λέγε μὲ τὸν
Προφήτην. „Τρέφε με Κύριε μὲ τὸ Ψωμὶ^ς
„τῶν δακρύων, καὶ πότιζέ με ἀπὸ δάκρυσ-
„σσον πρέπει.

F

ΚΕΦΑ-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ηβ'.

Περὶ σοχασμῶν τῆς αὐθεωπίνης ταλαιπωρίας.

Α. ΤΑΛΑΙΠΩΡΟΣ ἔσται ὅπερ καὶ ἀν σοφῆς, καὶ ὅπερ καὶ ἀν γυρίσης, ἀν δὲν σαφῆς εἰς τὸν Θεόν· διαστὶ συγχέσομεν δὲν δὲ τύχουν οἱ διάλεκτοι καθὼς θέλεις καὶ ἐπιθυμᾶς; πῶς ἔνομοι ἐκεῖνος, ὅπερ ἔχει ὅλα τὰ πάντα κατὰ τὸ θέλημάτων; ὁδὲ ἐγώ, ὁδὲ ἐσύ, ὁδὲ κανένας αὐθεώπος αἴποινος εἰς τὴν γῆν κανένας δὲν ἔνομος εἰς τὸν Κόσμον δίχως κατέποιν Βάσανον, οὐ σενοχωρίαν, σὸν ἔνομον καὶ βασιλεὺς, οὐ πρῶτος αρχιερεὺς. Ποῖος ἔνομος καλλίτερος ἀπὸ ὅλων; ἄλλος ἄληθινὸς δὲν ἔνομος παρὰ μόνον ἐκεῖνος ὅπερ δύναται νὰ πάθῃ κάθε τὶ διὰ τὴν αὐγάπην τῷ Θεῷ.

Β. Πολλοὶ αἰδύνατοι καὶ αὐχαμνοὶ λέγοντες ιδὲς καλήγε ζωὴν ὅπερ ἐκεῖνος ὁ αὐθεώπος, πόσον ἔνομος πλάστος, πόσον μεγάλος, πόσον δυνατός, πόσον ύψηλός εἴηται σοχάσεις τὰ ὑψάνια καλοὶ, καὶ θέλεις

λεις ἴδει, πῶς ὅλα αὐτὰ τὰ προσωρινά
ἔναι τὸ ἀδετίποτες, μάλιστα ἔναν πολλὰ
κινδυνώδη, καὶ περισσότερον βαρέα· διατί^τ
ποτὲ δὲν τὰς ἔχει κανεῖς δίχως ἔγνοιαν,
καὶ φόβον. Δὲν σέκεται ἡ εύτυχία τῷ
ἀνθρώπῳ νὰ ἔχῃ πλάσια τὰ προσωρινά
καλά, αἱμὴ τῷ φθόνεις ἡ μετριότης· αλη-
θινὰ κακοροιχίας ἔναι νὰ ζῇ τινὰς αἴπα-
νω εἰς τὴν γῆν. "Οσον περισσότερον ὁ ἀν-
θρώπος θελήσει νὰ ἔναι πλέον εὐλαβῆς,
τοσού περισσότερον τῷ γίνεται πίκρα ἢ
παρέσσει ζωῆς διατί γνωρίζει καλλίτερα,
καὶ βλέπει πλέον καθαρά τὰ λεψύμα-
τα τῆς ἀνθρώπινης ἀδυναμίας· ἐπειδὴ
καὶ χρειάζεται νὰ τρώγῃ τινὰς, νὰ πίνῃ,
νὰ ἀγρουπνᾶ, νὰ κοιμᾶται, νὰ ἀναπάνε-
ται, νὰ κοπιάζῃ, καὶ νὰ ὑποτάσσεται εἰς
ἄλλας ανάγκας τῆς φύσεως· αληθινὰ
ἔναι μεγάλη καλοροιχία εἰς ἓντρω-
πον εὐλαβῆ, ὅπῃ ἐπιδυμᾶ μὲ τὴν καρ-
δίαντες νὰ ξεμπερδευθῆ, καὶ νὰ ἐλευθε-
ρωθῇ ἀπὸ κάθε κρίμως.

Γ. Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἐσωτερικὸς ἀνθρώ-
πος πολλὰ βαρύνεται εἰς αὐτὸν τὸν
Κόσμον αἴπο ταῖς ανάγκας ταῖς σωμα-

τηναῖς, διὸ τέτο ὁ Προφήτης μὲ εὐλα-
βεῖσαν ζῆται νὰ σὲ ξιωθῇ νὰ ἐλευθερωθῇ
ἀπὸ αὐτᾶς, λέγωντας „Ἐλευθέρωσάι-
„με Κύριε ἀπὸ τᾶς ἀνάγκαις μο. ἀλ-
λὰ ἀλοίμονον εἰς ἐκείνες ὅπῃ δὲν γνωρί-
ζεσι τὴν κακοροιζούσαν τὰς καὶ περισσό-
τερον ἀλοίμονον εἰς ἐκείνες ὅπῃ ἀγαπῶ-
σι τάτην τὴν ταλαιπωρήν καὶ προσωρί-
ζην ζωὴν ἐπειδὴ καὶ κάποιοι τοιαύτης
λογῆς τὴν σύγκαλισάζεσι, (ὅπῃ ἀν καλὸς
καὶ μετὰ Βίας εὔρισκεν τὰ ἀναγκαῖα τὰς,
κοπιάζωντας, ἢ Ψωμοζητῶντας,) μὲ
ὅλον τέτο ἀν ἡμπορεύσαν πάντοτε νὰ
ζεσιν εἰς τὴν γῆν, διὸ τὴν Βασιλείουν τῷ
Θεῷ ὑλοτελῶς δὲν τὰς ἔγνοιαζε.

Δ'. Ω̄ μωρᾶς καὶ ἀπίστης καρδίας, ὅπῃ
τόσον Βαθεῖα καθόντας εἰς τὰ γήνια,
ὅπῃ δὲν νοιμεύοντας παρὰ μόνον τὰ σαρ-
κικά ἀχ, ταλαιπωροῦ εἰς τὸ τέλος θέ-
λαν καταλάβει μὲ Βάρος των, πόσον
πενιχρὸν καὶ οὐδετιποτένιον ἦτον ἐκεῖνο
ὅπῃ ἀγάπησαν· ἀμὴ οἱ ἀγιοι τῷ Θεῷ,
καὶ ὅλοι οἱ εὐλαβεῖς φίλοι τῷ Χριστῷ, δὲν
ἦτον δοσμένοι εἰς ἐκεῖνος ὅπῃ ἀρέσσεν τῆς
σαρκὸς, ἐδὲ εἰς ἐκεῖνος ὅπῃ λαλούζεν εἰς
τάτου

τῆτον τὸν Κόσμον, ἀλλὰ ὅλη τὸς ἡ ἐλπίδα, ὁ σκοπὸς, καὶ ἡ ἀναπνοή, ἦτον εἰς τὰς αἰώνιας καλούς ἡ ἐπιθυμία τὸς ἐφέρνετο εἰς τὰ μῆψα, εἰς τὰς αἰώνιας, καὶ αἴραται, διὸ γὰρ μὴν τύχη καὶ ἡ αὔγαστη τῶν ὄρατῶν τὸς σύρη εἰς τὰ χαρητά. Μὴν ἀφίσης αἰδελφέμεθ τὸ Θάρροςσε εἰς τὸ νὰ προκόψῃς εἰς τὰ πνευματικὰ, εἰσαγαγούμενον.

Ε'. Διατί νὰ ξεμακρύνης ἀπὸ τὴν μίαν ἡμέραν εἰς τὴν ἀλλήν τὴν καλήν σὺ ἀπόφασιν; συνάσθε, καὶ εὐθὺς αἱρχηται, καὶ εἰπὲ τῷρε εἶναι ὁ Καίρος νὰ κάμω τῷρε εἶναι ὁ Καίρος νὰ πολεμήσω τῷρε εἶναι ὁ ἐπιτήδειος Καίρος νὰ διορθωθῶ. Οὓτων γροικᾶς πῶς παιδεύεσθαι, καὶ Βασιλικέσθαι, λογιάζε πῶς τότε εἶναι ὁ Καίρος νὰ μισθοφορηθῆται. Πρέπει νὰ περάσης ἀπὸ φωτισμοῦ, καὶ νερὸν, πρὸ τῷ νὰ φθάσῃς εἰς τὴν δρόσου ἀν δὲν κάμης δυνατέσσαν τῷ ἑαυτῷ σε, δὲν θέλεις καταβάλλει τὰ ψευδεῖα σε. ὅσον ὅπῃς φέρνομεν τότο τὸ αἰχαμὸν κορίτι, δὲν ἥμπορεῖμεν νὰ εἴμεσθε δίκιως κείμεται, γιδὲ νὰ ζήσωμεν δίκιως Βάρος, καὶ πένον. Διαχταρεῖμεν

μὲ τὴν καρδίαν μας νὰ ἔχωμεν ἀνάπτασιν, καὶ νὰ εἴμεσθε μακρούν ἀπὸ κάτιον κακοροιζόμενον· αἱρή διαστὶ διὸ μέση τῆς κρίματος ἔχασαμεν τὴν ἀπειλούσιαν, ἔχασμεν ἀκόμη καὶ τὴν ἀληθινὴν μακαρίαν της. Διὸ τότε πρέπει νὰ ἔχωμεν υπομονὴν, καὶ νὰ ἀπαντεχαίνωμεν τὴν ἐλεημοσύνην τῆς Θεᾶς, ὥσε ὅτε νὰ περάσῃ ἡ ἀμαρτία, καὶ αὐτὸς ὁ Θάνατος νὰ καταχωνευθῇ ἀπὸ τὴν σωῆν.

Σ. Ω̄ πόσον εἶναι μεγάλη ἡ αὐχεμούσιη τῆς αἰνιθρώπου, ἡ ὑπαίσθε εἶναι πάντοτε ἔτοιμη εἰς τὰ ψευδία. Σύμερον εξομολογᾶσσαν τὰ κρίματά τους, καὶ αὐτοὺς πάλιν πίστεις εἰς τὰ ᾧδα. Τῷρε αὐτοφατίζεσσαν νὰ φυλαχθῆται, καὶ ὕνερα απὸ μίσου ὥρουν καίμνεις ὥστε νὰ μήν εἴχει αὐτοφατίση τίποτες. Δικαίως λοιπὸν ἡμιπρόφθιμοι νὰ τεττευώσωμεν τῆς λάγχμας· καὶ ὑδέποτενά ψιφισθέμεν διὸ κάτι τὴν ἀπειδή καὶ εἴμεσθε τόσον αἰσθενεῖς καὶ ακατάστατοι. Εἴτι ἀγλάγος ἡμιπρόφθιμος καὶ χάσσωμεν διὸ τὴν αἱμέλειάν μας εκεῖνο, ὅπερ μὲ μεγάλου οὔπον μετὰ βίας αἰποκτήσαμεν διὸ μέτα τῆς χάριτος τῆς Θεᾶς.

Ζ. Τ"

Ζ'. Τί θέλει γενθμὲν εἰς τὸ τέλος, ὅταν ἔτσι ὄγληγορα ἀποκρυπάνομεν εἰς τὴν ἀρχήν; Αλοίμονον εἰς ἐμὸς σὲν θέλωμεν τέτοιος λογῆς νὰ δοθὲμεν εἰς τὴν αὐτούσιν, ὡσὰν νὰ ἥτον καιρὸς εἰρήνης, καὶ Βεβαιότητος, μήν ὧντας ἀκόμη εἰς τὴν ἀνασροφήν μας καὶ πατημασία τῆς ἀληθινῆς αγιωσύνης. Πολλὴ χρεῖα μᾶς ἔκαμψε νὰ ἔδιδασμαλευώμεσθεν ἀκόμη εἰς τὰ καλὰ ἥθη, ὡσὰν καλοὶ δόκιμοι, ἀν ἥτον ἐλπίδα καμιᾶς διορθώσεως, καὶ περισσότερας πνευματικῆς προκοπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κγ'.

Περὶ μελέτης τῆς Θανάτου.

Α'. Πολλὰ ὄγληγορα θέλεις τελειώσει εἰς αὐτὸν τὸν Κόσμον, σοχάσθησαν αλλαξῆς ζωὴν, σήμερον ἔναν ζωτανὸν ὁ ἀνθρώπος, καὶ σύντονον δὲν φαινεται· καὶ αὐτὸς εὐγῆ ἀπὸ τὰ ὄμρατια τῶν αὐτοῦ πατῶν, ὄγληγορα ἀκόμη ἀληπομοκάται· ὡς τυφλὴ καὶ σκληρὰ καρδία τῆς αὐτοῦ πατρόπε, ὅπῃ μελετᾷ μόνον τὰ παρόντα, καὶ δὲν προβλέπει καλλίτερα τὰ ἔχομενα. Εἰς

F. 4.

κάθε

καθε σχέργον καὶ λογισμὸν, ἐπρεπε νὰ περνᾶς τέτοιας λογῆς, ὡσαν νὰ εἶχες νὰ ἀποδάνης σήμερον. Αὐτὸν εἶχες καλὴν συνείδησιν, δὲν ἐφοβέσθη τόσον τὸν θάνατον. Καλλίτερον ἦτον νὰ φυλάγγεσαι ἀπὸ τὰς κείματα, παρὰ νὰ φεύγης τὸν θάνατον. Αὐτὸν σήμερον δὲν εἶσαι ἐτοιμασμένος διὰ τὸν θάνατον, πῶς θέλεις ἐτοιμασθεῖς αὐτοῖς;

Β'. Τί ὠφελᾶ νὰ γέμεν τόσον καιρὸν, μίαν Φορὰν ὅπῃ τόσου ὄλιγου διορθώνωμεν τὸν ἔσυτόν μας; ἀλλ, οὐ μακρὰ γωνή πάντα δὲν μᾶς διορθώνει, αἱρεῖ συχνὰ περισσότερον μᾶς αὐξάνεις τὰς κείματας. Αἴμποτες νὰ εἰσάγετε καλὰ καὶ μίσευ ἡμέραν εἰς τέτον τὸν κόσμον· πολλοὶ μετρεῖν τὰς χρόνις τῆς μεταβροφῆς των, αἱρεῖ συχνὰ εἶναι ὄλιγος ὁ καιρὸς τῆς διορθώσεως των. Αὐτὸν εἶναι τρομερὸν νὰ ἀποδάνῃ τινας, ἵστις εἶναι περισσότερος κινδύνος νὰ γῇ πολὺν καιρὸν. Μακάριος ἐκεῖνος, ὅπῃ ἔχει πάντας ἐμπειροθάται εἰς τὰς ὄμρατικές της τὴν ὥραν τὴν θανάτην, παραδημεριώς ἐτοιμαζεται διὰ τὸν θάνατον. Αὐτὸν εἶδες καρίαν Φοράν κανένας ὀντότερος

Θρωπόν

Θρωπον νὰ ἀποθάνῃ, λογιάζε πᾶς καὶ
ἐσù θέλεις περάσει ἀπὸ τὸν ὕδιον δρόμον.

Γ'. Οταν ξημερωθῆς τὸ ταχὺ, λο-
γιάζε πᾶς δὲν ἔχεις νὰ βραδυασθῆς· καὶ
ἀφ' ἐβραδυασθῆς, μὴν θαρρέουσῆς πᾶς
ἔχεις νὰ ξημερωθῆς. Λοιπὸν ἀς εἰσαι
πάντα ἔτοιμος, καὶ ζῆσαι τέτοιας λο-
γῆς, ὅπῃ ὁ Θάνατος νὰ μὴν σὲ εῦρῃ πο-
τὲ αὐτοίμασον. Πολλοὶ εὔθυς καὶ ἔξα-
φνα ἀποθνήσκοσιν· ἐπειδὴ καὶ ὁ ὑιός τῷ
αὐθεώπῃ θέλει ἔλθει τὴν ὥραν ὅπῃ δὲν
λογιάζομεν. Οταν ἔλθῃ ἐκείνη ἡ ὑε-
ρινὴ ὥρα, πολλὰ ἀλλέως θέλει κατα-
χειρίσεις νὰ λογιάζῃς διὸ ὅλην σὸ τὴν
αἰπερασμένην ζωὴν, καὶ πολλὰ θέλεις
πικρανθῆ, πᾶς ἐσάθηκες τόσον ἀμελής,
καὶ κρύος.

Δ'. Ω πόσον εἶναι εὐτυχῆς καὶ φρά-
νιμος ἐκεῖνος, ὅπῃ αὐταγκάζεται νὰ ζῇ τέ-
τοιας λογῆς, καθὼς ἐπιθυμᾷ νὸς εὐρεθῆ
εἰς τὸν Θάνατόν τῷ· ἐπειδὴ καὶ ἡ τελείω
καταφρόνησις τῷ Κόσμῳ, ἡ Θερμὴ ἐπι-
θυμία νὰ προκόψῃ τινὰς εἰς ταῖς αἱρε-
ταῖς, ἡ αἰγάπη τῆς παιδείας, ὁ κόπος
τῆς μετανοίας, ἡ ἔτοιμη υπακοὴ, ἡ α-
πάργησις

πάρενησις τῇ ἑαυτῇ μας, καὶ ἡ ὑπομονὴ
κάθε ἐναντιότητος διὰ τὴν ἀγάπην τῇ
Χριστῷ, θέλεν δώσει μεγάλου θάρρου, νὰ
κάμωμεν ἐναε εὐτυχῆ θάνατον. Οὐσον
ὅπῃ εἶσαι καλὸς γερὸς, ἡμπορεῖς νὰ κά-
μης πολὺ καλὸν, αἱμὴ ὅταν αἴρεωσήσῃς,
δὲν ἔξενέρω τι θέλεις ἡμπορεῖς νὰ κάμης.
Οὐλγοι αἴπὸ τὴν αἴρεωσίαν γίνονται καλ-
λίτεροι καὶ ἔτσι καὶ ἔκεινοι ὅπῃ πολυ-
ταξίδεύγν ὄλιγοσα αγιάζοσι.

Ε'. Μὴν ἐλπίζῃς εἰς τὰς φίλας καὶ
ἔδικτος, καὶ μὴν προσμακρύνῃς εἰς τὸ ἔρ-
χόμενον τὴν σωτηρίαν σας ἐπειδὴ καὶ οἱ
ἄνθρωποι θέλεν σὲ ξεχάσει πλέον ὄγλη-
γορε, παρεῖ ὅπῃ λογιάζεσσ. Καλλίτερον
εἶναι τῷρε νὰ προκάμωμεν νὰ κυβερνή-
σωμεν τὴν ψυχὴν μας, καὶ νὰ πέμψωμεν
ἡμπροσθὸ κανένας καλὸν, παρεῖ νὰ ἐλπί-
ζωμεν αἴπὸ τὴν βούθειαν τῶν ἀλλῶν.
Αὐτὸν ἐσὺ τῷρε δὲν εἶσαι ἐπιμελῆς διὸ τῷ
λόγῳ σας, ποῖος θέλει σὲ ἐγνοιασθεῖς εἰς
τὸ ἔρχόμενον; Τῷρε εἶναι ὁ καλὸς κατ-
ερὸς, καὶ ὁ πολύτιμος. Τῷρε εἶναι ἡ ἡμέ-
ρας τῆς σωτηρίας. Τῷρε εἶναι ὁ καυρὸς
ο καταδεχόμενος αἱμὴ αἰλούμονον, πόσον
εὔχαρτος

εὐκαιρία τὸν ἐξοδεύεις, ἡμπορῶντας εἰς αὐτὸν νὰ κερδήσῃς τὴν αἰώνιον ζωήν. Θέλεις ἔλθεις καιρὸς νὰ ἐπιθυμήσῃς μίαν ἡμέραν ἡ μίαν ὥραν διὰ τὴν διόρθωσίν σα, καὶ δὲν ἡζευχώ ἀν τὴν ἀποκτήσης.

Σ'. Ἐλα ἀκριβέστερέ με ἀδελφὲ, ἵδες ἀπὸ πόσου κίνδυνον ἥθελες ἡμπορέστη νὰ ἐλευθερωθῆς, ἀπὸ πόσου μεγάλον φόβον ἥθελες δυνηθῆ νὰ γλυτώσῃς, ἀν τῷρα ἥθελες ζῆς πάντοτε μὲ υποψίαν, καὶ μὲ τὸν φόβον τῷ θανάτῳ. Σπάδαζε τῷρα νὰ ζῆς τέτοιας λογῆς, διὰ νὰ ἡμπορέστης εἰς τὴν ὥραν τῷ θανάτῳ νὰ χειρῆς μάλιστα, παρὰ νὰ τρομάξῃς. Μάθε τῷρα νὰ ἀποδάνῃς εἰς τὸν ιόσμον, ἀν θέλῃς τότε νὰ καταχειρίσῃς νὰ ζῆς μὲ τὸν Χριστόν. Μάθε τῷρα νὰ καταφέροντας κάθε πρᾶγμα, διὰ νὰ ἡμπορῇς τότε ἐλεύθερος νὰ πηγανῃς εἰς τὸν Χριστόν. Παιίδευε τῷρα τὸ κορμίσσι διὰ μέσης τῆς μετανοίας, διὰ νὰ ἡμπορέστης τότε νὰ ἔχης σερεδύν ἐλπίδα.

Ζ'. Ω̄ ἀγγωτε, διατί λογιάζεις πῶς ἔχεις νὰ ζήσῃς πολὺν καιρὸν, ὅπῃ δὲν ἔχεις μηδὲ μίαν ἡμέραν βεβαίαν; ὡπόσοις ἐπλανέθησαν καὶ ἐπέθαναν αἰνέλπι-

σος πόσαις φοραῖς ἡκεῖσες νὰ σᾶς εἴπαν,
πῶς ἔνας ἀπέθανε σκοτωμένος, ἄλλος
πνιγμένος, ἄλλος ἐγκρεμίσθη ἀπὸ ὑψη-
λοῦ καὶ ἐσκορπίσθησαν τὰ μυαλά του, ἄλ-
λος τρώγωντας ἀποκρύωσεν, ἄλλος πά-
ζωντας ἐτελέισε ταῖς ἡμέραις του ἄλ-
λος ἀπὸ φωτίαν, ἄλλος μὲ μαχαίρη,
ἄλλος μὲ θανατικὸν, ἄλλος μὲ ἐπιβίβ-
λην ἐθανατώθη καὶ ἔτη ὁ θάνατος εἰ-
ναί ὅλων τὸ τέλος· καὶ ἡ ζωὴ τῶν αὐτορώ-
πων εὐθὺς περνᾷ ωσδήν μία σκιά.

Η. Ποῖος θέλει σὲ ἐνθυμηθεῖς ἀφ' ἐ-
ἀποθάνησ; καὶ ποῖος θέλει παρεκκαλέ-
σει διὰ λόγου σου; Τῷρα κάμε αὔγασπη-
μένε με δὲ, τι καὶ σὲ δυναστού νὰ κάμης;
διατί δὲν ηξεύρεις πότε ἔχεις νὰ ἀποθά-
νῃς, καὶ δὲν ηξεύρεις ὑπερα αἴπο τὸν θάνα-
τον τι ἔχεις νὰ σᾶς αἰκονιζήσῃ. Τῷρα
ὅπερ ἔχεις καρὸν, μάζωξαὶ τὰ πλεύτη
τὰ αἰθάνατα· ἔξω αἴπο τὴν σωτηρίαν σου
τίποτες ἄλλο μήν λογιαζῆς· φρόντιζε
μόνον ἐκεῖνα διὰ τὴν τροφήν· Τῷρα
φρόντισα νὰ κάμης φίλος σου . . . διὸ
νὰ σὲ λαΐζων εἰς τὰς αἰωνίας κατοκίας,
ὅταν ἀποκάμης ἐτέτην τὴν ζωήν.

Θ. Φέρνυ

Θ'. Φέρνεις απόνω εἰς τὴν γῆν ὡσαῖς περαστὸς, καὶ ξένος ὅποιος δὲν ἔχει νὰ κάμη τίποτες απὸ ταῖς ἔγοισις τῇ κόσμῳ. Φύλαγε τὴν καρδίαν σὺ έλευθέρωι, καὶ εἰς τὸν Θεὸν ψυχὴν συκωμένην διατί έδώ δὲν ἔχεις πατερίδα σερεάν. Στρέφε καθημεράστιον τὰ δάκρυά σὺ καὶ ἀνασεναγμὸν εἰς τὸν θρανόν διὰ νὰ αξιωθῇ η ψυχή σὺ οὗτος απὸ τὸν Θάνατον νὰ περάσῃ μὲ εὐτυχίαν εἰς τὸν Κύριον αἰμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κδ^ν.

Περὶ τῆς Κριτηρίου, καὶ παιδεύσεων τῶν κριμάτων.

Α. Εἰς ὅλα τὰ πάντα σοχάζεις τὸ τέλος, καὶ πῶς ἔχεις νὰ σαδῆς ἐμπροσθὰ εἰς τὸν τρομερὸν Κριτήν, εἰς τὸν ὅποιον τίποτες δὲν εἶναι κρυφόν· ὁ ὅποιος μὲ δῶρα δὲν καταπραῦνεται, γδὲ πρόσφατες ἀκέται, ἀλλὰ θέλει κρίνεις καθὼς ζητᾶ ἡ δικαιοσύνη τῷ. Οὐ τρισκακοροίζει καὶ αὔγνωσε αἵμαρτωλὲ, τί θέλεις αἴποκριθεῖς εἰς τὸν Θεόν, ὁ ὅποιος ηξεύρει ὅλα σὺ τὰ κακά, ἐσὺ ὅπῃ καρίαν φογάν τρέ-

G

μάζεις

μάζεις ἐνὸς Θυμωμένῳ ἀνθρώπῳ πρόσωπον; καὶ διατί δὲν προβλέπεις τῷ λόγῳ σῷ διὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ὅταν κανεὶς δὲν θέλει ἡμιπορέσει διὰ μὲν τῷ ἄλλῳ, γὰρ δὲ προφασισθῇ, γὰρ δὲ διαυθεντευθῇ, αἱμή καίτε ἐνας ἔχει νὰ κοπιάσῃ πολὺ διὰ τὸ Βάρος τὸ ἐδικόν του; Τῷρε εἶναι ὁ κόπος σῷ καρποφόρῳ, τὰ δάκρυά σου ἀρεσά, οἱ ἀνασεναγμοὶ σῷ εἰς καρὸν νὰ τὰς ἐπανάση ὁ Θεός, καὶ ὁ πόνος ὁξιος νὰ πληροφορεῖσῃ διὰ λόγῳ σου, καὶ νὰ σὲ καθαρίσῃ.

Β'. "Ἐχει μεγάλην καὶ ὑγιεινάτην καὶ θαρσιν ὁ ὑπομονητής ἀνθρώπως. ὁ ὅποιος ἀτιμαζόμενος, πικραίνεται περισσότερον διὰ τὴν κακίαν ἐκείνης ὅπῃ τῷ πτερί, παρὰ διὰ τὴν αἰτιαίνην ὅπῃ ἔλαβε. Παρακαλεῖ μετὸς χαρᾶς διὰ ἐκείνης ὅπῃ τῷ εἶναι ἐνάντιοι, καὶ τὰς συγχώρεις ἐξ ολης καρδίας του. Εἶναι ἔτοιμος νὰ ξητήσῃ σγυγχώρησιν ἀπὸ τὰς ἄλλας· κλίνει περισσότερον εἰς τὴν εὐσπλαγχνολύτην παρὰ εἰς τὸν Θυμὸν· καὶ πολλοῖς φοραῖς δυνατεύει τὸν ἑαυτόν του, αἰναγκαζόμενος νὰ ὑποτάξῃ τελείως τὴν σάρκα

τὸ εἰς τὸ πνεῦμα. Καλλίτερον ἔναι τῷρε νὰ καθαριστὸν κανεῖς τὰ κρίματά το, καὶ νὰ ἀποκόψῃ τὸ ψευδάδιστό το, παρὰ νὰ τὸ αὐθίσῃ, καὶ νὰ παιδεύεται εἰς τὴν ἄλλην ζωήν. Ἀληθινὰ τὸν ἑαυτὸν μας γελάμεν μὲ τὴν ἀτακτον ἀγάπην, ὅπῃ φέργομεν εἰς τὴν σάρκα μας.

Γ'. Ἐκένη ἡ φωτία τὶ ἄλλο θέλει καύται παρὰ τὸς ἀμαρτωλάτες; ὅσον περισσότερον συμπαθᾶσ τῷρε τὸ λόγος, καὶ ἀκολούθᾶς εἰς τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς, τόσον σκληρότερος τιμωρίας θέλει λάβει, καὶ θέλει φυλάξει περισσότερους ὕλην διὰ νὰ καίεσθαι εἰς ἐκεῖνον ὥραν ὁ ἀνθρώπος ἔπιτασε, εἰς ἐκεῖνον θέλει παιδευθῆ περισσότερον. Ἐκεῖ οἱ ὄκνησοὶ μὲ σκληρότατοις κεντηματίαις θέλεν διαπερασθῆ, καὶ οἱ λαίμαργοι θέλεν βασανισθῆ ἀπὸ πέναν, καὶ διψαν. Ἐκεῖ οἱ πόρνοι, καὶ οἱ δοσμένοι εἰς ταῖς ἥδουσιν, εἰς ἔχαπτεμένην πίσταν, καὶ εἰς βρωμισμένον θειάφι θέλεν ἐιφένται, καὶ οἱ ζηλιάριδες ἀπὸ τὸν πόνον ὥσταν σκύλοι λυσσασμένοι θέλεν γαυγίζει.

Δ'. Ψευδάδι κανένα δὲν ἔναι, τὸ ὅποιον

G 2

δέν

δὲν θέλει ἔχει τὴν ἐδίκην τῷ τιμωρίαν.
 Ἐκεῖ οἱ ὑπερήφανοι ἀπὸ κάθε ἐντροπῆς
 θέλειν περιχυθεῖ, καὶ οἱ φιλάργυροι θέ-
 λειν παιδευθεῖ ἀπὸ τὴν μεγαλωτάτην
 σενοχωρίαν. Ἐκεῖ θέλει ἔνακ περισσότε-
 ρον μᾶς ὥρας παιδευτις, παρὸ δὲ ἐδὼ ἐκα-
 τὸν χρόνων σκληρωτάτη μετάνοια. Ἐκεῖ
 οἱ κολασμένοι δὲν ἔχειν καρμίαν αὐτάπαυ-
 σιν, καρμίαν παρηγορίαν· ὅμως ἐδὼ καρμίαν
 φοράν σχολάζει καὶ ὁ κόπος, καὶ χαίρε-
 ται καὶ κανεὶς ταῖς παρηγορίαις τῶν φί-
 λων τῷ. Αὕτης ἔνσαν τῷρε φρουτικής, καὶ
 ἔχει πόνον διὰ τὰ κείματά σα. διὰ νοῦ
 ήσαν ἔξω ἀπὸ καθε κιδύνον τὴν ἡμέραν
 τῆς κρίσεως μαζὶ μὲ τὰς οὔγιες. Ἐπει-
 δὴ καὶ τότε οἱ δίκαιοι θέλειν σαθεῖ μὲ με-
 γάλην αὐδρεῖαν ἐναντίον εἰς ἐκείνης ὅπῃ
 τὰς ἐβενοχώρεσταιν, καὶ τὰς ἐκαταπάτη-
 σαιν. Τότε θέλει σαθεῖ νοὺς κρίνη ἐκεῖνος,
 ὅπῃ τῷρε υποβάζεται εἰς τὸ κριτήριον
 τῶν αὐτῶν. Τότε ὁ πτωχὸς καὶ ὁ
 ταπεινὸς θέλειν ἔχει μεγάλον θάρρος, καὶ
 ὁ ὑπερήφανος ἀπὸ παντὸς θέλει τρομάζει.
 Ε'. Τότε θέλει φανεῖ πῶς ἐσάθη σο-
 φὸς εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον, ἐκεῖνος ὅπῃ
 ἔμαθε

ἔμαθε νὰ γίνεται τρελὸς καὶ καταφονη-
μένος διὰ τὸν Χριστὸν. Τότε θέλει μᾶς
καλοφανεῖ κάθε βάσανον μὲ ὑπομονὴν
ὑποφερμένον, καὶ τῶν ἀνόμων τὸ σόμα
θέλει φραχθῆναι. Τότε θέλει χαρεῖ κά-
θε εὐλαβῆς ἀνθρώπος, καὶ θέλει κλαύ-
σει κάθε ἀσεβῆς. Τότε περισσότερον
θέλει ἀγαλλιάσει ή βασανισμένη σάρκα,
παρὰ νὰ ηθελε θρέψεται πάντοτε μέσα
εἰς τὰς τρυφαῖς. Τότε θέλει λάμψει
τὸ ταπεινὸν φόρεμα, καὶ θέλει σινοτισθεῖ
τὸ διαλεκτὸν ἔδχον. Τότε περισσότερον
θέλει ἐπαινεῖσθαι τὸ πτωχικὸν σπιτάκι,
παρὰ τὸ μαλαματωμένον Παλάτιον.
Τότε περισσότερον θέλει ὡφελήσει ή ἀν-
δρεισμένη ὑπομονὴ, παρὰ ὅλη ἡ δύναμις
τῆς κόσμου. Τότε περισσότερον θέλει ὑψη-
λωθεῖ ή ἀγαθὴ ταπεινωσύνη, παρὰ ὅλη
ἡ κοσμικὴ πονηρία.

σ'. Τότε περισσότερον θέλει μᾶς κά-
μει νὰ καθαρώμεσθεν ή καθαρῇ καὶ καλῇ
συνείδησις, παρὰ η πλέον ὑψηλὴ φιλο-
σοφία. Τότε περισσότερον θέλει ψηφι-
σθεῖ ή καταφρέγνησις τῆς πλεύτη, παρὰ
ὅλοι οἱ Θησαυροὶ ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

Τότε περιστότερον Θέλεις παρηγορηθεῖ
διὸ τὴν εὐλαβῆ προσευχὴν, παρὰ διὰ τὸ
πλέον διάλεκτὸν Φαγὶ ὅπῃ νὰ ἐφαγες.
Τότε περιστότερον Θέλεις χαρέει διὸ τὴν
σιωπὴν ὅπῃ ἐφύλαξες, παρὰ διὸ τὰ
περίσσεια ὅπῃ ἐλάλησες. Τότε περι-
στότερον Θέλεις ψηφισθεῖς τὰ ἔργα τὰ
ἄγα, παρὰ τὰ πολλὰ καὶ εὔμορφα λό-
για. Τότε Θέλεις σὺ καλοφανεῖς περι-
στότερον ἡ σενοχωρημένη καὶ σκληρὰ με-
τάκουσε, παρὰ κάθε γῆνη ἥδονή. Μάθε
τῷρος νοῦ συκώστης ὄλιγον, διὸ νὰ ἴμπο-
ρεσθῇ τότε νὰ ἐλευθερωθῆς ἀπὸ πολλῶν
βαρεῖσαι πρᾶγματοι. Δοκιμασάρ πρῶτος
εἰς τόπον τὸν κόσμον τὴν ἴμπορεσίν καὶ συ-
κώστης εἰς τὸν ὄλλον. Αὐτῷ τῷρος τόσον
ὄλιγον δύνασαι νὰ βασιάξῃς, εἰς ποιον
τρόπον Θέλεις δύνηθεις νὰ ἴποφέρῃς τὰ
σκονιαίς βασισάνος; Αὐτῷ τῷρος ὄλιγον πάθος
τὲ κέρματι τόσον σύνπομόνευτον, τι Θέλεις
τὲ καμέτη τότε ἡ φατίσα τῆς καλάσσεως;
Ναὸς ὅπῃ κατ' ὄληθεισαν δύο χαρᾶσις δὲν
ἴμπορεσίς νὰ ἔχῃς νὰ χαίρεσαρ ἐδῶ με-
ταν κόσμον, καὶ ιπερέα νὰ βασικεύῃς με-
ταν Χριστοῦ.

Ζ'. Α'

Ζ'. Αὐτὸν ἡθελεῖς ζῆση ἔως τὴν σήμερον
ἡμέραν εἰς τοὺς τιμῶντας καὶ δόξας τῷ
κόσμῳ, τί ἡθελαν σὲ ὀφελέσον ὅλε, αὖν
σὲ ἐτύχανεν εὔπος νὰ ἀποθάνῃς; Λοι-
πὸν ὅλα ἔναρι ματαιότης, εἶναι ἀπὸ τὸ
νὰ σύγαπῃ τινὰς τὸν Θεόν, καὶ ἐκείνου
μόνον νὰ διλεύῃ. Ἐπειδὴ καὶ ὄποιος ἐξ
ὅλης καρδίας ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, δὲν Φο-
βεῖται γὰρ θάνατον, γὰρ τυμωρίαν, γὰρ
κριτήριον, γὰρ κόλασιν διατί ή τελείω-
σεγάπη καμνεῖ αἰνιδυνον δρόμον, διὸ νὰ
πλησιάσῃ τινὰς εἰς τὸν Θεόν ἀμήν ὄποιος
αἰκόνη εὑφραίνεται νὰ κριθεῖῃ, δὲν
ἔναι παράξενον αὖν Φοβάται τὸν θάνα-
τον, καὶ τὸ κριτήριον. Όμως καλὸν εἶναι,
οὖν ή αγάπη τῷ Θεῷ ἀπὸ τὸ κακὸν δὲν
σὲ ἀποσύρει, καὶν ὁ Φόβος τῆς κολο-
σσος αὐτὸς σὲ σαλιβαζώντη. Άλλας ὄποιος
βάζει ὄπιστα τῷ Φόβον τῷ Θεῷ, δὲν
ημπορεῖ διὰ πολὺν καιρὸν νὰ αἰκονιθίσῃ
τὸ καλόν, αὖτις ὅγλυχος θέλει πέ-
τες εἰς τῷ διαβόλῳ τὰ δύκτια..

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κέ.

Περὶ τῆς Θευμῆς διορθώσεως ὅλης
μας τῆς ζωῆς.

Α' Σ εἶσαι ἄγρυπνος καὶ ἐπιμελῆς
εἰς τὴν δέλευσιν τῷ Θεῷ, καὶ
συλλογίζει συχνὰ διατί ἡλθεῖς, καὶ διὸς
ποίον τέλος ἀφορεῖς τὸν κόσμον; Δεῖν τὸν
ἀφορεῖς διὸς νὰ ζῆς μόνον διὰ τὸν Θεὸν,
καὶ διὸς νὰ γένης εὐλαβῆς ἀνθρώπος;
λοιπὸν ὃς εἶσαι Θεόμος εἰς τὸ νὰ προ-
κόψῃς διατὶ εἰς ὄλιγον καιρὸν θέλεις λά-
βει τὴν πληρωμὴν τῷ κόπῳ σε, καὶ τότε
δὲν θέλεις ἔχεις πλέον πόνου, ἢ φόβου
εἰς τὰ ὑπερινά σε. Ολίγον θέλεις κο-
πιάσει τῷρα, καὶ ὑπερός θέλεις εὔρει με-
γάλην ανάπτυξιν, μάλιστα παντοτενήν
χαράν. Αὐτὸν εἶναι θέλεις σαθῇς ἐμπισευ-
μένος καὶ Θεόμος εἰς τὸ νὰ ἐργαζεσαι, ὁ
Θεὸς διχῶς ἀλλο θέλεις σαθῇς ἐμπισο-
τερος, καὶ πλάσοις εἰς τὸ νὰ σε δώσῃ τὴν
αὐταρμοιβήν. Πρέπει νὰ ἔχης καλὴν ἐλ-
πίδα πῶς ἔχεις νὰ φέασης εἰς τὸν Θεό-
αμβον, ἀμή δὲν πρέπει νὰ λογιάζῃς
πῶς

πῶς εἴσαι ἔξω ἀπὸ τὸν κινδύνον, διὰ νὰ
μὴν σρυάνῃς, η ὑπερφανευθῆς.

Β'. Κάποιος μέσα εἰς τὰ ιὔματα τῷ
Φόβῳ καὶ τῆς ἐλπίδος συχνὰς ταραγμέ-
νος, μίαν τῶν ἡμερῶν ἀπό θλίψιν περε-
χυμένος, γονατίζωντας ἐμπροσθὰ εἰς ἔνα
Βῆμα τῆς ἐκκλησίας ἐπροσεύχετο, καὶ
τέτοιας λογῆς ἐσυλλογίζετο, λέγωντας
ἀχ, νὰ ἥξευρα ἂν ἔχω ἀκόμη εἰς τὸ κα-
λὸν νὰ ἀκολουθήσω. Καὶ εὐθὺς ἤκουσε
μέσα τῷ τὴν Θείκην ἀπόκρισιν καὶ ἀν
ἔσυ ἥθελες τὸ ἥξευρη τί ἥθελες νὰ κά-
μης; κάμε τῷρες ἐκεῖνο ὅπῃ ἥθελες νὰ
κάμης τότε, καὶ θέλεις εὔγει ἀπὸ καίδε
κινδύνον. Καὶ εὐθὺς παρηγορημένος, καὶ
δυναμωμένος, ἐπαρασδόθη εἰς τὸ Θέλημα
τῷ Θεῷ, καὶ ἐπαυσεν ἡ ταραχὴ ἡ κινδυ-
νώδης. καὶ δὲν ἥθέλησε μὲ περιέργειαν νὰ
ἔχεταί τη, διὰ νὰ μάθῃ τι τῷ ἐμελλεν,
αἵμη ἐδόθηκε καλλίτερα νὰ ξανοίγῃ ποιον
ἥτον τὸ πλέον ἀρετὸν καὶ τέλειον εἰς τὸ
Θέλημα τῷ Θεῷ, εἰς τὸ νὰ καταχειρίσῃ
καὶ νὰ τελειώσῃ κάθε καλὸν ἔργον.

Γ'. „Ἐχε τὴν ἐλπίδα σθε εἰς τὸν Θεὸν,
„καὶ κάμε καλὸν, (λέγει ὁ Προφήτης)

„καὶ

„καὶ” κατοίκα εἰς τὴν γῆν, καὶ Θέλεις „Βοσκηθεῖ εἰς τὰ πλάτητης. Ἔνας πρόγυμα εἶναι ὅπερ σύρνει πολλάς ἀπὸ τὴν προκοπὴν, καὶ θερμήν διόρθωσιν τῷ ἔαυτῷ τοις, ἦγεν ἡ τρομάρχα τῆς μυστολίας, ἢ ὁ κόπος τῷ πολέμῳ. Όμως ἐκεῖνος προκόπτειν εἰς τοῖς αἱρεταῖς περισσότερον ἀπόνω εἰς ὄλγας· οἱ ὅποιοι αναγκάζονται πλέον αὐδρειωμένα νὰ μικήσουν ἐκεῖνοι, τοὺς ὅποια τοις εἶναι πλέον βαρέα, καὶ πλέον ἐναντία. Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἀνθρώπος προκόπτει περισσότερον, καὶ κερδάνει περιστρέφειν τὴν χάριν τῷ Θεῷ, ἐκεῖ ὅπερ νικᾷ καλλίτερα τὸν ἔαυτόν τοις, καὶ αὐτονειράνεται ἐσώτερηκῶς.

Δ'. Ἀμὴ ὑλοι δὲν ἔχειν μιᾶς λογῆς τοσού νὰ μικήσουν, καὶ νὰ αἴπονειράσουν. Όμως ὁ ἐπιμελής μιμητής τῷ Χριστῷ, γνωταὶ πλέον αὐδρειωμένος διὰ νὰ μικήσῃ, αὖ εἶναι καὶ πολλὰ τὸ πάθη τοις, παρὰ ὄλλος εἰς τὰ ἥδη καλομαθημένος, αὔμη ὄλιγον θερμότερος εἰς τοῖς αἱρεταῖς. Δύο πράγματα ξεχωριζά μᾶς Βοηθούσι διὰ νὰ κάμωμεν μιαν καλὴν διόρθωσιν· νας αἴποσυρθήσουμεν μὲ δυναστίαν ἀπὸ ἐκεῖνοι τοῖς

τὰ πράγματα, εἰς τὰ ὅποια τὸ φυσικόν
μας μὲν τρεπάδαι μᾶς σύρνει· καὶ μὲν τερ-
μότηται νὰ πολεμῶμεν διὰ ἐκεῖνο τὸ κα-
λὸν, τὸ ὅποιον περισσότερον χρειαζόμεσθε.
Ἐπιμελὴς ἀκόμη νὰ φυλάγεσθαι καὶ νὰ
νικήσῃς καλλίτερα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια συχνὰ
βλέπεις εἰς τὰς ἄλλας καὶ σῆς κακοφαί-
νουται.

Ε. Πάντα γύρεψε τὴν προκοπήν σας
ἄσσων νὰ εἰπεῖμεν· ἀντὶ ἴδης ή αἰχθτης κα-
νέναι καλὸν παράδειγμα, ἐπιμελήσας νὰ
τὸ μημεθῆς. Αμήντης σοχαυθῆς κανέναι
ἄπρεπον πρᾶγμα, φυλάγγες μὴν κάμης
τὸ ὄμοιον. Ή ἀντὶ καρίαν φορῶν τὸ ἔκα-
μες, σύναγκασθεὶς ὄγληγορωτερον νὰ διορ-
θωθῆς. Ως καθὼς τὸ ἔδικόν σας μάτι
σοχάζεται τὰς ἄλλας, ἔτι πάλιν καὶ
ἐσένας ἄλλοι σὲ σοχάζονται. Ως πόσον
ἀρετὸν καὶ γλυκὺ εἶναι, νὰ βλέπῃ κανεὶς
τὰς ἀδελφάς της θερμὰς καὶ εὐλαβεῖς,
εἰς τὰ ἥπη καλομαθημένας καὶ παιδευ-
μένας. Ως πόσον πικρὸν καὶ βαρεὺ εἶναι,
νὰ βλέπῃ κανεὶς τὰς παρατράτες, ὅπερ
δὲν κάμνεν ἐκεῖνα, διὰ τὰς ὅποιας εἶναι
κρασμένοι. Ως πόσον κακὸν εἶναι, νὰ
ἀμελῇ

ἀμελῆ τινὲς τὴν ὁπόφασιν τῆς φωτίσεως τοῦ, καὶ νὰ κλίνῃ τὴν καρδίαν τοῦ εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ δὲν τοῦ πρέπειν.

Σ'. Ἐνθυμῇ τὸν δρόμον ὅπῃ ἐπίστεις, καὶ βάλε ἐμπρὸς εἰς τὰ ὄμματια σὺ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἑσαῦρωμένου. Ἕμπορεῖς μὲ δικαιον νὰ ἐντραπῆς θεωρῶντας τὴν ζωὴν τοῦ Χριστοῦ διατὶ ἀκόμη δὲν ἐπιμελήθηκες νὰ τοῦ ὄμοιόσης σού δύνασται, μὲ ὅλον ὅπῃ τοσον καιρὸν ἔσται εἰς τὴν σράταν τοῦ Θεοῦ. Οὐ μοναστικὸς ὅπῃ ἀσκεῖται μὲ ἐπιμέλειαν εἰς τὴν ἀγιωτάτην ζωὴν, καὶ εἰς τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, θέλει εὐρεῖ ἐκεῖ πλάσια ὅλα ἐκεῖνα, ὅπῃ τοῦ ἔναντι ὠφέλιμα, καὶ ἀναγκαῖα. Οὐδὲ τοῦ καίμινε χρέεια νὰ γυρεύσῃ κανένα πρᾶγμα καλλίτερον ἔξω απὸ τὸν Ἰησοῦν. Ωντὲ ἔρχενται εἰς τὴν καρδίαν μας ὁ Ἰησοῦς ὁ Ἑσαῦρωμένος, πόσον σύλληγος καὶ σωτὰ ἐμαδίναμεν.

Ζ'. Οὐ μοναστικὸς ὁ Θερμὸς, ὅλα καλὰ τὰ συκώνει, καὶ εἰς καλὸν πιάνει ὁ, τε καὶ ἀν τὸν προσάξῃν. Οὐ μοναστικὸς ὁ ἀμελῆς καὶ κένος, ἔχει πάντας βάσανας ἀπάνω εἰς τὰ βάσανα, καὶ απὸ κάθε μέρος γεοικῷ σενοχωρίας διατὶ εὐρίσκε-

ται

ταὶ δίχως τὴν ἐξωτερικὴν παρηγορίαν,
καὶ τὸν περιορίζεν τὸ γυρεύη τὴν ἐξωτε-
ρικήν. Οὐ μονασικὸς ὅπερ; Σῆ εἴναι αἴπο
τὴν παιδείαν, εὐρίσκεται εἰς κίνδυνον με-
γάλῃ χαλασμῷ. Ἐκεῖνος ὅπερ; γυρεύει
τὰ πλέον καλόβολα, καὶ τὰ ὄλιγον κο-
πιασικά, θέλει εἶναι πάντα εἰς σενοχω-
ρίους διατὶ πότε τὰς κακοφαίνεται τὸ
ἔνα πρᾶγμα, καὶ πότε τὸ ἄλλο.

Η. Πῶς καίμνεν τόσοι ἄλλοι μονασι-
κοὶ, ὅπερ; εἶναι τόσον σενοχωρητικένοι αἴπο
κατώ αἴπο τὴν μονασικὴν παιδείαν; ὄλι-
γος δὲ εὐγείνεν αἴπο τὸ μοιαζῆν, ζῆν
αἴποσυρμένοι αἴπο τὸν κόσμον, τρώγει-
πτωχότατα, ἐνδύνονται χοντρά, ποπιά-
ζεν περίσσεια· ὄλιγον λαλεῖσθαι, περισσεια
αὔγυρηπυθσιν, αἴπο ταχὺ συκάνονται, αἰκά-
ρεσσα προσεύχονται, συχνὰ διαβάζεν,
καὶ φυλάγγεν τὸν ἑαυτόν τὰς μὲ κάίς
σκληρωσύνην. Στοχάστε τὰ διάφορα
τάγματα τῶν μοναχῶν, πῶς συκάνον-
ται καθέ μίκτα διὰ νὰ ψάλλεν εἰς δό-
ξαν Κύριον· καὶ διὰ τότο εἶναι ἐντροπή,
ὅτι ἔστι νὰ ὀκνεύῃς εἰς τόσον ἄγιον ἔργον,

H

ἐκεῖ

ἐκεῖ ὥπῃ τόσον πλῆθος μοναστιῶν αἱρχίζειν νὰ ἀγαλλιάζῃ ἐν Κυρίῳ.

Θ'. Ω' Νὰ μὴν ἔχει κανεὶς ἄλλην δελίαιν, μόνον μὲ ὅλην τὰ τὴν καρδίαν καὶ μὲ τὸ σόμα νὰ δοξάζῃ τὸν Κύριον Θεόν. Ω' νὰ μὴν ἔχειας γεννητὸν ποτὲ νὰ φάγης, νὰ πίης, καὶ νὰ καμηδῆς, ἄλλας νὰ ἡμιπορεύεταις νὰ δοξάζῃς τὸν Θεόν, νὰ εἴσαι μόνον δασμένος εἰς τὰς πνευματικὰς ἀσκήσεις. Τότε ἥθελες εἴσαι πολὺ πλέον εὐτυχῆς, παρὸ τῷρας ὥπῃ δελεύεις τὴν εάρινα σε διὰ κάθε τῆς αὐδάγκης. "Αμπτες νὰ μὴν ἥτου αὐτᾶς ἡ αὐδάγκης, μὰ νὰ ἥτου μόνον ἡ πνευματικῆς θεραπείας τῆς ψυχῆς τὰς ὁποῖς, ἀλοιμονον, πολλὰ ὀλίγον τὰς νοικιευόμενες θε-

Γ'. "Οταν ὁ ἀνθρώπος φάση εἰς τόσον, ὥπῃ νὰ μὴν γυρεύῃ παρεγγορίαν ἀπὸ κανένας πλάσμα, τότε αἱρχηκοῦ ἐν πρώτοις νὰ νοικιεύεται τέλεια τὸν Θεόν. Τότε ἀκόμη εἰς ὃ, τι τῇ τύχῃ εὑρίσκεται αὐτοπλαυμένος. Τότε γένει διὰ τὸ παλὺ χαίρεται, γένει διὰ τὸ ὀλίγον πικραίνεται, ακοῦ βαίζεται ὀλότελα μὲ ὅλον τὰ τὸ φάρ-

Φάρρος εἰς τὸν Θεόν· ὅποιος εἰς κάτε πρᾶγμα τῷ εἶναι τῷ πάντω· εἰς τὸν ὅποιον ἐπ' ἀληθείας τίποτες ὃδε χάνεται, ὃδε ἀποθνήσκει· ἀμὴ ὅλα εἰς αὐτὸν ζῆσι, καὶ μὲν ἑνα τῷ γνέψιμον ὅλα εὔθυς τὸν διλεύσι.

ΙΑ'. Ἔνδυμος πάντω τὸ τέλος σε, καὶ πῶς ὁ καιρὸς ἐπὶ χάνεις πλέον δὲν γυρίζει ἐπίσω. Δίχως ἔγκοισιν καὶ ἐπιμέλεισιν, ποτὲ δὲν θέλεις ἀποκτῆσει τὴν ἀρετήν. Αὐτὸν αρχήσης νοῦ κρουάνης, θέλεις καταχειρίσεις νοῦ αρρέωστας. Ἀμὴ ἀν δοθῆς εἰς τὴν Θερμότητα, θέλεις εὔρει μεγάλην εἰρήνην, καὶ θέλεις γροικήσει ἐλαφρότερον τὸν κόπον διὰ μέσης τῆς χάριτος τῷ Θεῷ, καὶ τῆς ἀγάπης τῆς ἀρετῆς. Οὐδεποτεσ ὁ Θερμός καὶ ὁ ἐπιμελῆς εἶναι ἔτοιμος εἰς ὄλα. Εἶναι μεγαλύτερος κόπος νοῦ αντισαθῆ τινας εἰς τὰ φεγγάδια, καὶ πάθη τῷ, παρὰ νοῦ ὑδρώνη εἰς τὸς κόπες τὸς σωματικός. Οποῖος δὲν ἀποφεύγει τὸ μικρὸν λεψήματα, κατ' ὄλιγον ὄλιγον πίπτει εἰς τὰ μεγαλύτερα. Θέλεις εἶσαι πάντω χα-

Η 2

ερμένος

ρέμενος τὸ Βράδυ, ὃν ἐπέρασες τὴν ἡμέραν σὺ μὲ καρπόν. Ἀγρύπνας ἀπόντας σὺ, καὶ ἔξυπνας τὸν ἑαυτόν σὺ διόρθωντες λόγγος, καὶ ἂς κάμνενοι ἄλλοι ὅ, τε θέλεν, ἐσὺ διὸ λόγγος ἡμήν σύμελης. Τόσον περισσότερον θέλεις προκόψει, οἵσον περισσότερον θέλεις κάμνεις δυνατάς τὰς ἑαυτὰς σὺ.

Ἄμην.

ΤΕ' ΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

6

30.

Φοβᾶσσα
σημᾶ εἰ

31.

λεις γε
άνομά τ

32.

καὶ θέ
αυθέντ
θρόνου

33.

σπῆτι
η βασ

34.

ἄγγελ
έγω σὲ

35.

επέντ
έσένα,
ἐπισκή
μέλλε
θέλει

36.

γενής

ON Κεφ. α.

ο ἄγγελος μὴν
κατὶ πῦρες χάριν

γαστροῦ, καὶ θέ-
η ναὶ καλέσῃς τὸ

εἰσθαι μέγας
μὸς ὑψίστης καὶ ο
λει τῷ δώσει τὸν
πατρός τῷ
βασιλέυσει εἰς τὸ
τὸς αἰῶνας, καὶ
έλει ἔχει τέλος.
μ ἐπε πρὸς τὸν
εἰσθαι ἐτέτο, ὅπε
ρω;

η ο ἄγγελος, καὶ
νιν θέλει ἔλει εἰς
τῷ ὑψίστῃ θέλει σε
το καὶ ἐκένο ὅπε
ἀπὸ σύνος ἄγιον,
Θεῷ.

η Ελισάβετ η συγ-
αῖσεν καὶ αὐτὴν οὐλὴν

865